V A T R A

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Iulie-Sept.1980 XXX,3 7800 FREIBURG-Germania
Nr.155 Erbprinzenstr.17 A

SIMŢUL RĂSPUNDERII

Vedem cu toţii,sau nu vedem,ce se întâmplă în Europa de Răsărit.In Polonia Romano-Comunistă se constitue pe capete sindicate libere.Studenţii ating punctul de fierbere şi sunt gata să intre în hora revendicărilor politico-sociale. Pentru prima dată în sfera sovietică este transmisă Liturghia la Radio-Televiziunea oficială a Statului.Charles Maurras scria că "ultima citadelă a gândirii libere este Biserica".Cardinalul Vişinski sperăm să rămână un Cardinal Cisneros şi nu un Thomas Becket.Dar credem puţin probabil ca să se ajungă la "omor în Catedrală",când Gierek însuşi e constrâns să declare în plin Politbirou că,"fără colaborarea Bisericii",Partidul Comunist "nu ar fi ascultat de muncitori".Astfel însuşi Regimul Comunist trebue să recunoască adevărul,că teologia marxistă este neputincioasă în Polonia faţă de fervoarea catolică a Clasei Muncitoare.Dar Rusia Sovietică va mai tolera mult timp în noua conjunctură,Diarhia ambiguă comunisto-catolică? Guvernul Sovietic se pare că a prevăzut evenimentele din Polonia şi,după informaţiile Otan-ului,a luat măsuri militare din timp în preajma Danzigului şi dealungul graniţei cu Germania Occidentală,schimbând efective vechi şi tankuri demodate cu efective proaspete şi tankuri moderne.Şi în plus,Secretarul de Stat american,Muskie,de origină poloneză,confirmă oficial la Radio-Televiziune concentrarea de trupe sovietice la graniţa Poloniei.Europa,va muri şi de data aceasta pentru Danzig? Muncitorii din Berlinul de Vest,la lucru în Căile Ferate la Berlinul de Est,s´au pus în grevă cu revendicări faţă de autorităţile comuniste.Exemplul muncitorilor poloni,aţâţat şi de muncitorii germani din Vest,poate trage o dâră în Germania de Est.Circulaţia feroviară a fost paralizată şi tensiunea creşte tocmai în punctul hiper-nevralgic al Occidentului,Berlinul.Nu ştim cum evoluează Iugoslavia,alt punct critic,sub Conducerea Colectivă lăsată de Tito.Corespondentul unor ziare apusene la Viena,Von Pogany,de origină maghiară,declara de curând la Televiziunea germană,că,după Polonia,"Ţara în starea cea mai explozivă este România".In Europa parcă pluteşte o aşteptare,ca liniştea premergătoare unui taifun în Marea Galbenă.

Şi noi? Noi ne pieptănăm de zor chelia.Ceauşescu la Bucureşti,ca statuia Comandorului lui Mozart,rămâne de piatră la exigenţele Poporului Român.Singura reformă găsită de cuviinţă este aceea de a dărâma un sfert din Bucureşti,pentru a clădi pe singurele înălţimi,Uranus şi Dealul Spirii,citadela Regimului Comunist. Şi această risipă imensă nelucrativă se petrece când România are cea mai proastă cotă din Europa de Est! Noi suntem pe punctul de a renunţa definitiv la ipoteza trezirii lui Ceauşescu la realităţi.

Şi în Exil? In capitala Exilului,Parisul,"fierbe cazanul Satanei",cum îmi scrie un prieten cu tragi-humor."Cazanul Satanei",după expresia lui Iorga de prin 1926-27,putea fierbe la Bucureşti,în capitala României Mari,în timpurile lui Ion şi Vinrilă Brătianu,Duca,Averescu,Argetoianu,Goga,Maniu,Vaida,Dr.Lupu, Madgearu,Mihalache.Atunci şi acolo exista ceva de împărţit,Puterea,pasiunea oricărui om politic şi partid de guvern.Dar acum şi aici? Ce avem de împărţit în Exil? Doar griji şi simţul Răspunderii de Români liberi în Occident.Puterea nu e aici ci la Bucureşti.Dar simţul răspunderii se află din nou în criză şi imobilizează Exilul Românesc.Intr´un interval de luciditate,s´a constituit din iniţiativa D-lui Penescu şi după laborioase negocieri,fără discriminări,Consiliul Naţional Român.Această grupare reprezentativă de forţe diverse a adunat peste o sută de membri de orizonturi şi categorii diferite.Astfel CNR a devenit organizaţia cea mai numeroasă în calitate şi cantitate de când există Exilul Românesc. Apariţia Consiliului Naţional Român a risipit în parte toropeala,a trezit în Exil,pe drept cuvânt sceptic,o licărire de speranţă,a atras o oarecare atenţie în afară,a prelungit un ecou până acum vag şi în Ţară,şi până la urmă,ca o consecinţă,l-a scos şi l-a adus pe Rege la suprafaţă.

Consiliul Naţional Român este un instrument de lucru,nu un stup de viespi în

loc de albine.Membrii C.N.R.,mânaţi de simţul răspunderii,sunt ţinuţi să urmărească problemele de actualitate din Ţară şi Străinătate,să se sfătuiască cu alţi membri cum să facă mai bine,să aibă iniţiative păstrând totuş coeziunea în Consiliu,să orienteze pe străini,să facă propuneri judicioase Consiliului,să creeze Cercuri de Studii,să participe la Simpozioanele Cercurilor de studii străine pe teme mari şi la Congrese Internaţionale,să înoade relaţii cu factori politici şi culturali străini,să caute să publice în Presa străină dacă sunt competenţi şi au darul scrisului,în sfârşit să fie pregătiţi şi prezenţi oriunde intră în desbatere interesele Poporului Român.Membrii CNR au dreptul,ba chiar dătoria să-şi exprime onest părerea,oral sau în scris,confidenţial sau în public,dar fără arţag,fără incriminări personale nemotivate,fără împunsături pe la spate.Acţiunea catalizează energiile pozitive,desvoltă simţul răspunderii şi reduce poftele de ceartă.In Exil nu are de ce fierbe "Cazanul Satanei".Aici nu e de împărţit Puterea,şi nici vreo putere ci doar ostenelile.Cei cu dragoste de Putere să aştepte s'o împartă la Bucureşti,dacă îi vor lăsa cei de acolo şi vor mai fi pe lume atuncea.Simţul Răspunderii trebue să fie doctrina Consiliului Naţional Român la nivelul greutăţilor de mâine.-

M.F.Enescu

CÂNTECE DIN BASARABIA

Drag mi-a fost drumul încoace
Şi n'am pentru cine-l face.
Puiculiţa ce-am iubit,
Zice că m'am moscălit
Şi-mi vorbeşte duşmăneşte
De pe mal când mă priveşte,
Şi-mi tot zice: Fugi departe,
Că de mine tu n'ai parte!
Când erai Român curat,
Sufletul meu ţi l-am dat,
Dar,de când te-ai căzăcit,
Eşti ca dracu de urât.

Când eram la mama fată,
Purtam rochii de bucată;
Dar de când m'am măritat,
Cu'n muscal din cela sat,
N'am nici fustă de purtat,
Nici papuci de încălţat.

Inima-mi e cu lăcată,
Când aş descuia odată,
Ar cunoaşte lumea toată
Cât amar şi cât venin
Bea inima la strein.

Frunză verde de pelin,
Tu străină,eu străin,
Amândoi ne potrivim,
Hai în codru să trăim!
Haide'n codrii Bâcului,
Pe marginea Prutului,
Să ne facem bordeieş
Cu uşerii de cireş;
Şi cu patul de măcieş;
Când om vrea ca să dormim,
In departe s'auzim
Buciumele păstoreşti,
Din câmpii moldoveneşti.

&& Familia Marinella şi Nicolae Mioc din Paris a fost binecuvântată,la 17 August,cu un flăcău robust şi vioi,- botezat,de soţii Indrieş,Sâmbătă 27 Septembrie,cu numele Sfântului din Myra Liciei: Nicolae.-

&& Sâmbătă 27 Septembrie a avut loc în Domul din Salò,Italia,căsătoria d-rei Marina Faţi,fiica inginerului Mărgărit,fârşerot din Albania,cu dl John Spinelli.A urmat masa la restaurantul "Casinò" din localitate.-

+ Marţi dimineaţa,17 Ianuarie,a murit la Câmpulung-Muscel profesorul Felix Klein,la 79 ani.

+ La Roma s'a stins în Ianuarie,la 75 de ani,pictoriţa Elena Zoe Frunză-Giotta,de prin părţile Buzăului.Işi avea "atelierul" în zidurile Aureliane,pe care le-a "creştinat" cândva părintele Graţian,cu ocazia sfinţirii localului.

+ Vineri 4 Iulie a decedat,într'un spital din München,av.Gheorghe Gudi,român din Veria(Macedonia,născut în 1913.La înmormântare,oficiată,Miercuri 9 Iulie,de Mons.Bârlea şi prot.D.Popa,a vorbit dr.Gh.Tase.

+ La 7 Iulie a fost înmormântată la Vatra Românească,în America,dr.Lucia Trandafir,decedată la 5 Iulie,în Cleveland.Slujba înmormântării a fost oficiată de preoţii Haţegan,Uşeriu,Pârvănescu,Graţian şi Mihăescu,în prezenţa P.S.Trifa.

+ La 11 Iulie s'a stins la Courbevoie(Paris),la 55 de ani,Alexandru Bruteanu, fratele Doamnei Grossu.

+ La Bucureşti au murit profesorii Alice Polihroniade şi Traian Herseni.

+ După 9 luni de letargie într'un spital din München s'a stins bucovineanul Alexandru Proc,la 31 Iulie.Conducător al Comisiei Ecumenice pentru ajutarea preoţilor ortodocşi refugiaţi în Germania,a ajutat mult Biserica Română Ortodoxă.

+ Joi 16 Octombrie a decedat,la Freiburg,la 32 de ani,Carmen Silvia Beloiu.

+ Miercuri 22 Octombrie a murit la Dachau,la aproape 87 ani,Pamfil Şeicaru.

PARTIDUL SOCIAL-CREŞTIN "TOTUL PENTRU ŢARĂ"

Delegaţii Partidului Totul Pentru Ţară,întruniţi la Madrid între 12-14 Iulie 1980,au decis adaosul atributelor Social-Creştin la numele Partidului.De acum înainte,la baza Consiliului Naţional Român stă,alături de celelalte partide democratice,Partidul Social Creştin Totul pentru Ţară.Adaosul Social Creştin nu este o lipitură din oportunitate,ci o întregire a titulaturii cu elemente organice,sociale şi creştine,extrase din substanţa Partidului Totul pentru Ţară,aşa cum a fost constituit în urmă cu patru decenii şi jumătate.Pe această linie dl Constantin Papanace a publicat prin 1959-60 o broşură despre "O Democraţie Social-Creştină".Spre o mai bună lămurire a celor ce nu ştiu sau au uitat,credem necesare câteva considerente despre origina şi evoluţia acestui Partid.

Partidul Social Creştin Totul pentru Ţată e o emanaţie politică inspirată în acţiune din etica Legiunii Arhanghelul Mihail.Ştim în genere ce a fost această Legiune.Ea a pornit dela Icoană cu o profesie de Credinţă şi câţiva tineri în frunte cu Corneliu Codreanu,Căpitanul.Ce înseamnă Căpitan,a lămurit exemplar Nae Ionescu în "Cuvântul",cu silogismul "Cap,Căpetenie,Căpitan".

Corneliu Codreanu şi-a îndreptat în primul rând gândul spre Om."Reforma omului",el o vedea altfel decât în ambiţiile demiurgice ale reformatorilor orgolioşi.Toate religiile şi toate marile ideologii năvălesc pe om,ca să-l facă altul,să creeze "omul nou".De multe ori bietul om iese din moara reformatoare mai stâlcit decât înainte,cum vedem cu "omul nou",robotul în versiune comunistă.Şi Ceauşescu a făcut mare vâlvă cu "omul nou" acum 2-3 ani.Niciodată Românul nu a fost mai desperat decât în èra "omului nou",a lui Ceauşescu.Contra acestor deformări,Gârcineanu a definit "omul nou" în concepţia legionară."Omul nou" nu este un om inedit,un om care nu a mai fost niciodată,ci un om întreg,un om adevărat,cu toate compartimentele sufletului valabile,adică cele trei mari puteri ale sufletului,intelectul,afectul şi voinţa,puse în armonie.In înţeles legionar, adăugăm noi,"omul nou" nu este o invenţie antropomorfică ci o desăvârşire ontologică,adică,mai simplu,nu un om inventat ci un om sufleteşte perfecţionat.Corneliu Codreanu stabileşte astfel Omul ca "piatra unghiulară de unde porneşte Legiunea"."Legiunea Arhanghelul Mihail -scrie Corneliu Codreanu-,va fi prin urmare mai mult o şcoală şi o oaste decât un partid politic".El proclamă primatul spiritului reformator şi educativ quasi militar,fără să elimine rostul politic al Legiunii.Dar o misiune educativă şi o funcţiune politică nu încap în aceeaşi organizaţie fără consecinţe.E adeărat,o bună politică exige în Societate spirit civic şi moravuri sănătoase.Acestea slăbiseră de mult în societatea românească. Şi Regele Carol I a constatat,de când a pus piciorul pe pământul românesc,nevoia de reformare a caracterelor."Nu de inteligenţe duce lipsă România scria primul Rege în Memoriile sale-,ci de caractere".Criza de caractere se agravase odată cu degenerarea regimului politic.Corneliu Codreanu era deci pe deplin îndreptăţit să dea prioritate operei pedagogice.Numai că pedagogia şi politica nu se pot desvolta deavalma în aceeaşi acţiune,cu toate că politica adevărată lasă şi urme pedagogice.Pedagogia şi politica merg pe drumuri paralele,cu metode deosebite.Vom insista puţin pe această temă.

"O şcoală şi o Oaste",cu menirea de a reforma omul şi de a-l readuce pe linia învăţăturii creştine,implică opera unui Ordin cu o coloratură religioasă,sub specie aeterni.Alt gen de organizaţie acţionează în Politică,cu scopuri directe în Societate şi în Stat.Cercetători din Apus,din Brazilia până în Franţa,ca Lucien Rebatet,considerau Legiunea drept "un Ordin religios şi militar".Ordinul îşi are legile lui,Politica pe ale ei.Iraţionalul intră în domeniul Ordinului. In sfera politicii intră şi raţiunea,ceeace determină nu numai o artă,dar şi o ştiinţă specifică,Ştiinţa Politică.Legile Politicii ţin seamă de condiţiile imediate ale naturii umane.Omul şi Societatea sunt aşa cum sunt,de când a început Istoria.Nicio religie,nicio ideologie,nu au schimbat fondul Omului,ci numai l-au modelat în afară după cursul timpului.Natura umană nu e simplă.Omul este expresia unei naturi complexe.El năzueşte spre culmi,cum remarca Gârcineanu,dar în acelaş timp trage cu ochiul la bunurile materiale.O imagine ne-o dă o piesă a lui Ibsen.Brandt,un idealist,ţine o predică la marginea mării,care farmecă mulţimea.Dar un pescar vine,în goană,ca să anunţe apropierea unui banc de heringi. Atunci toţi cei de faţă s au repezit că să apuce cât mai mult din acest dar al mării.Brandt, predicatorul fascinant,rămâne cu vorbele în vânt,ca un singuratic.Astfel dualismul naturii umane nu stabileşte un primat unic,nici al spiritului,nici al mate-

riei.E adevărat,omul din pudoare se preface că dă prioritate spiritului.Oricare faptă e îmbrăcată în zalele sclipitoare ale revendicărilor morale.Este omagiul adus spiritului de către materie.In fond însă,firea omenească tinde deopotrivă spre lumina spiritului şi spre beneficiile materiei.O politică bună ţine seamă de cumpăna dreaptă între spirit şi materie.In această maximă stă deosebirea între legile Ordinului şi ale Politicii.Ordinul propagă primatul spiritului,fără consideraţie faţă de contingenţele materiei.Politica e obligată să respecte echilibrul între spirit şi materie.Ordinul şi Politica pot avea un ideal comun, dar nu pot merge într´acolo decât pe drumuri separate,după legile lor proprii şi cu altă instrumentaţie.Altfel nu se face nici educaţie nici politică.

Cât despre Legiune,cu timpul rostul ei politic se întinsese în toată Ţara. Pe lângă"Şcoală şi Oaste",Legiunea devenise şi o organizaţie politică dinamică. Din acest amestec de funcţiuni diferite,educative şi politice,"Ordinul Religios şi Militar" a luat o puternică coloratură mixtă,sub o denumire generică şi spontană,Mişcarea Legionară.Corneliu Codreanu şi-a dat seama de inconvenienţele confuziei de funcţiuni,îndeplinite de aceeaşi organizaţie.Atunci a decis separaţia funcţiunilor.Funcţiunea politică a atribuit-o altei organizaţii,deosebită de Legiune,Garda de Fier.In noua organizaţie nu intrau numai Legionari,ci şi alţii, indiferent de provenienţă politică.Mai târziu,după dizolvarea Gărzii de Fier, când baza politică luase o amploare considerabilă,Corneliu Codreanu a înfiinţat,în 1935,Partidul Totul pentru Ţară.

Ce funcţie trebuia să îndeplinească noul Partid? Vom cerceta pe rând şi pe scurt componentele lui.In domeniul politic din volumul acţiunii,pe măsură ce creşte apare un program de realizări,considerat ca secundar la origină.Programul prinde corp din practică,nu din elaborări de cabinet.Pentru a reda starea de atunci,vom spicui din Memorandum nostru destinat,în Mai 1945,Invingătorilor occidentali.Partidul Totul pentru Ţară reprezenta o mişcare specific românească de ridicare a Poporului Român la aceeaşi conştiinţă politică,la aceeaşi stare socio-economică şi la aceeaşi desvoltare culturală ca ale celorlalte popoare înaintate ale Europei.Mişcarea Românească respingea deopotrivă excesele Principiului Autorităţii,adică Dictatura generatoare de Tiranie,şi exagerările libertăţii individuale identificate cu Democraţia ~~existentă~~ laxistă şi permisivă,generatoare de anarhie.Dealtfel niciun Partid Politic Român nu admite,desigur, acest gen de "Democraţie" care în fond substitue un Totalitarism personalizat sau oligarhic cu un Multi-Totalitarism de stradă.Partidul Totul pentru Ţară urmărea în primul rând restaurarea ordinei legale,ca o garanţie de respect al persoanei umane,cât şi al Autorităţii Publice.Habeas Corpus şi eficienţa Autorităţii Publice,garantate de ordinea legală,sunt condiţiile unei Democraţii adevărate

Ordinea legală nu poate fi asigurată decât de Principiul separaţiei Puterilor în Stat.Intr´un sistem cu adevărat democratic,separaţia e aplicată cu toată rigoarea,pentru a elimina orce posibilităţi de arbitrar al unei Puteri în dauna celeilalte.Nici Puterea Legislativă nu trebue să coboare la starea de emanaţie a Puterii Executive,nici Puterea Executivă nu poate degenera într´un regim de simplă unealtă la discreţia "democraţiei integrale",adică despotismul majorităţilor iresponsabile,obţinute prin demagogie,presiune morală şi corupţie,ba chiar cu preţul violenţei corporale.Şi într´un caz şi într´altul,existenţa unui Stat e pusă în primejdie de o neîntreruptă alunecare în timpurile noastre spre Jacobinismul modern,Bolşevismul,şi în ultimă etapă spre Partidul unic de extremă stângă,impus cu forţa dinăuntru sau dinafară,dela Răsărit.Astfel ca o prevenire a acestor eventualităţi,cât şi pentru alte considerente de ordin constitutiv,Partidul Totul pentru Ţară urmărea să readucă Puterea Legislativă la funcţiunea sa congenitală.In practica separaţiei Puterilor,el recunoştea Parlamentul ca o instituţie determinantă în structura societăţilor moderne.Profesorul legionar Traian Brăileanu,sociolog renumit,a publicat în 1937 în "Universul" un studiu despre funcţiunea Parlamentului într´un regim democratic înoit.El lua ca exemplu sistemul constituţional al Statelor Unite,care i se părea lui mai eficace într´o monarhie.Puterea legislativă independentă şi Puterea Executivă regenerată creau ordinea cu adevărat legală.Şi în sfârşit,pe deasupra acestor Puteri în Stat,Corneliu Codreanu aşează în momente de particulară importanţă ceeace el numeşte "Consultarea Poporului".In faţa marilor hotărîri care îl angajează,Poporul trebue întrebat după ce i se arată drumul,trebue consultat pentru a-şi spune cuvântul dacă poate sau nu,dacă este pregătit să meargă pe calea arătată."Consultarea Poporului" se cheamă în Dreptul Public modern cu un termen re-

actualizat,Referendum.Respectul pentru voinţa populară liberă,nesilită nici de amăgiri,nici de violenţe,stă ca o dogmă de frunte în politica internă a Partidului Totil pentru Ţară.

O altă dogmă de frunte în componenţa acestui Partid este Justiţia Socială. Elementul social aparţine congenital la Crezul lui Corneliu Codreanu încă de când a intrat în viaţa publică în 1919,alături de meseriaşul Constantin Pancu. In serile din 1919 Corneliu Codreanu,cum cetim în cartea sa "Pentru Legionari", îi spunea lui Pancu: "Nu-i deajuns să învingem comunismul.Trebue să şi luptăm pentru dreptatea muncitorilor".Şi,mai departe: "Am început apoi organizarea muncitorilor în Sindicate naţionale şi chiar a unui partid politic: Socialismul Naţional-Creştin".Pe atunci,în 1919,nici măcar Hitler nu auzise de eventualitatea unui naţional-socialism german.De altfel Socialismul Naţional-Creştin se deosebea fundamental de viitorul naţional-socialism hitlerian,care va deveni o mişcare materialistă,agnostică,rasistă,totalitară şi imperialistă.Socialismul naţional-creştin,dimpotrivă,cum îi spune şi numele,e de esenţă creştină,progresist, democratic,întemeiat pe armonia socială.In "Crezul Socialismului Naţional-Creştin",citat de Corneliu Codreanu în "Pentru Legionari",găsim idei foarte înaintate pentru vremea aceea,ba chiar şi astăzi: alegerea miniştrilor de către Camera Deputaţilor,suprimarea Senatului,Regele "părinte al muncitorilor şi al ţăranilor",drepturi egale pentru bărbaţi şi femei,securitate socială,împroprietărirea tuturor plugarilor,Sindicate şi Comitete Administrative în Intreprinderi socializate,adică,în termeni moderni,Participare şi Co-gestiune în Intreprinderile din Agricultură,Comerţ şi Industrie,cu încurajarea iniţiativei particulare în interes general şi desvoltarea Industriei casnice.Promovarea muncitorimii în fruntea Societăţii,alături de pătura de mijloc,va rămâne o permanenţă în sistemul de gândire şi de acţiune al Mişcării Legionare şi al Partidului Totul pentru Ţară.Când în Februarie 1933 Ministerul de Interne,mai bine spus Sub-Secretarul de Stat Armand Călinescu,a ordonat să se tragă în mulţimea de muncitori dela Griviţa,numai Corneliu Codreanu şi Dr.Lupu au protestat în Parlament contra violenţei Guvernului.Ridicarea muncitorimii au preconizat-o fără încetare Mişcarea Legionară şi Partidul Totul pentru Ţară.O circulară din Septembrie 1937 proclamă dreptul muncitorului de a păşi "cu pas de stăpân",şi al muncitorimii "de a se simţi stăpână peste Ţară,deopotrivă cu toţi ceilalţi Români".In cadrul Partidului Totul pentru Ţară s'a înfiinţat Corpul Muncitoresc,sub conducerea directă chiar a Şefului Partidului,Inginerul Clime.Şi unul dintre cele mai solemne cânturi legionare,operă a lui Radu Gyr şi Nelo Manzatti,e Imnul Muncitorilor.In 1937 o bună parte din muncitorime se încadrase în acest Corp.

O misiune grea îşi luase Partidul Totul pentru Ţară în câmpul Economiei Naţionale.Economia românească se afla în cea mai mare parte înstrăinată.Noul partid trebuia să restabilească,alături de echilibrul politic-social,şi echilibrul economic,deplasat în defavoarea Poporului Român.In acest punct se situa problema evreească,în România.Despre această problemă,în jurul căreia s'a făcut şi se mai face mult caz,am tratat pe scurt în memorandul din Mai 1945.Vom reveni altă dată şi în altă parte.Aici reproducem doar câteva considerente din memorand,privitoare la soluţiile prevăzute de Partidul Totul pentru Ţară în asanarea Economiei Naţionale.Partidul urmărea în primul rând întărirea pe cale organică şi de liberă concurenţă a elementului românesc în Economie.Ridicarea Poporului Român urma să apară treptat,prin constituirea de noi poziţii,folosind noi valori într'un spaţiu încă virgin.Corneliu Codreanu nu se mulţumea numai să anunţe o doctrină,ci exemplifica realizarea ei cu fapte,prin înfiinţarea Comerţului Legionar şi"Bătălia fierului vechi".Pe lângă un mare pedagog şi răscolitor de suflete, cum îl definise George Brătianu,Corneliu Codreanu se dovedea şi un mare întreprinzător şi gospodar în înfăptuirea proectului de a asigura Partidului Totul pentru Ţară o bază economică proprie.Acest Partid îşi asumase astfel funcţiunea de model în dinamizarea populaţiei autohtone pauperizate.Poporul Român avea cel dintâi dreptul la distribuţia naturală a mijloacelor de producţie în propriul său spaţiu.Partidul Totul pentru Ţară căuta deci prin sporirea activităţii autohtone în toate direcţiile,fără excluderea nimănui,să întărească poziţia Poporului Român ca factor de progres în Europa.Acest drept şi această datorie ale Poporului Român de a-şi asigura libertatea de creştere a indicelui său de randament pe propriul său teritoriu,şi deci şi mărirea contribuţiei sale la ordinea Europei,credem că nu pot fi negate de nimeni,şi mai puţin încă,desigur,de exponenţii principiilor democratice.

Cât despre greutatea Partidului Totul pentru Ţară în Cultură,nu avem de spus aici decât atât: multe din numele româneşti celebre sau importante în Cultura universală,aparţin unor foşti Legionari.

Nu vom omite,fără a face aici un istoric,poziţia Partidului Totul pentru Ţară în Politica Externă românească.Vom reţine numai doctrina degajată din fapte. In primul rând la bază stă principiul independenţei de voinţă şi de acţiune faţă de oricare putere străină.Politica externă a Partidului Totul pentru Ţară,ca şi politica sa generală,se inspiră din principiile care garantează existenţa şi suveranitatea Poporului Român,adică o politică externă realistă,fără infiltraţii ideologice,dacă ideologia însăşi nu e o condiţie de realism.Situaţia geografică determină politica externă a unei ţări.In funcţie de situaţia geografică a României derivă cele trei principii ale politicii sale externe,consemnate în Memorandul din Mai 1945: I. Contractarea alianţelor în ordine de precădere după importanţa şi urgenţa primejdiilor; II. Impiedicarea României de a deveni un instrument al imperialismului vreunei puteri continentale; III. Alinierea României alături de sistemul politic garant al echilibrului european.In concret,pentru România primejdia vine dela Est.E vorba de primejdia capitală.Atât timp cât Rusia va nutri tendinţe imperialiste în Europa,România este pe pragul unei primejdii de moarte,cum căutam să demonstrăm în Memorand.Cine concepe dominaţia oceanelor şi a continentelor,nu se mai poticneşte de scâncelile popoarelor din drum. Experienţa istorică a dovedit că nu e posibilă o înţelegere cu o Rusie pornită în marş spre Occident.Dacă nu-i posibilă o înţelegere a unei Românii pacifice cu o Rusie imperialistă,nu-i mai rămâne României decât să se resemneze la apărare pentru a supravieţui.

Numai un sistem de echilibru al forţelor ar putea opune o stavilă faţă de Imperialismul rusesc.Acest sistem trebue astfel lărgit încât să alinieze într'un singur front toate forţele de ordine seculare,începând de dincolo de Ocean şi terminând pe Nistru.Acest ţel nu poate fi atins decât prin revelarea iminenţei primejdiei pentru civilizaţia occidentală,într'un moment de iluminare colectivă.Evident,mai cetim în Memorand,cea mai mare dorinţă a Europei ar fi ca această primejdie să fie conjurată dela sine,ca pregătirile de invazie dela Est să fie demontate prin persuasiune,ca existenţa liberă a popoarelor după propriile lor condiţii,cutume,norme şi legi să fie garantată prin mijloace pacifice şi ca ordinea milenară şi creştină a Europei să se întindă benevol consimţită,până la Urali.In aşteptarea acestei minuni cu sorţi minimali de realizare dela sine,numai constituirea unui astfel de front colosal ca o contrapondere ar constrânge colosul din faţă să mediteze şi să cântărească avantajele unei înţelegeri şi riscurile unei înfruntări.

Reamintim,fără niciun orgoliu de autor,că Memorandul a fost scris acum 35 de ani,chiar în momentul încetării în Europa a celui de-al doilea Răsboi Mondial, cu trei luni mai înainte de bomba atomică dela Hiroşima.Vedem în Memorand,publicat abia de curând în broşură,şi prin surprindere,de Editura "Carpaţii"din Madrid,cum sunt prefigurate expansiunea ruso-comunistă,Alianţa Atlantică,unificarea Europei,Disuasiunea şi Destinderea,mai actuale azi ca oricând,în ciuda tuturor crizelor prin care au trecut şi trec.Şi mai vedem cum din cercetarea poziţiei legionare a fost preîntâmpinat Sistemul Degaullist cu tot ce cuprinde,restabilirea Puterilor Legislativă şi Executivă la locul lor,Referendum,Participare şi Co-Gestiune,Suveranitate Naţională,şi chiar expresia faimoasă,Europa până la Urali.Mai găsim anticipată şi altă expresie celebră,Cortina de Fier,universalizată de Churchill în discursul dela Zürich în 1946,deci cu un an mai târziu. Expresia "Cortina de Fier" îi aparţine însă lui Iorga,când la pierderea Basarabiei şi Bucovinei de Nord în Iunie 1940,a scris câteva cuvinte de doliu în "Neamul Românesc".Astfel Partidul Totul pentru Ţară apare ca un precursor în conceperea regimului de conciliere între cele două mari elemente,Libertatea şi Autoritatea,care regimentează existenţa socială,şi în acelaş timp şi în imaginarea sistemului de apărare la Răsărit.

Dar Partidul Totul pentru Ţară n'a avut timp să realizeze ceva din aceste sisteme,şi nici măcar să asigure separaţia clară între misiunea educativă şi funcţiunea politică.Acest amestec de funcţiuni,pedagogice şi politice,ba chiar economice laolaltă,în ciuda separaţiei nominale,va avea consecinţe grave.

Independenţa economică,corolar al celei politice,înseamnă influenţă şi putere. "Ordinul Religios şi Militar",cu atributele independenţei politice şi economice, cum părea atunci să devină Legiunea,trezea teama oligarhiei cosmopolite,supra-

pusă clasei conducătoare.La ideea de primejdie internă se adăoga în concepţia camarilei cosmopolite şi primejdia externă,cu orientarea spre Axă.In consecinţă Camarila,în frunte cu Regele României,a decis să pregătească Legionarilor soarta Templierilor.Şi în adevăr,Ordinul Religios şi Militar al Cavalerilor Templieri atrăsese printr'o mare influenţă politică şi economică pizma Papei şi a Regelui Franţei.Tot aşa Mişcarea Legionară a trezit,şase secole mai târziu,resentimentele păturii cosmopolite,în cap cu Regele şi Patriarhul Bisericii Ortodoxe. Marele Maestru al Templierilor şi Căpitanul Legionarilor au fost suprimaţi,cel dintâi pe rug,cel de-al doilea sugrumat,după procese indigne.Legionarii au fost şi ei decimaţi,ca Templierii altădată.O mare putere morală nu poate exista decât separată de o putere temporală.

Confuzia între cele două funcţiuni opuse a fost desăvârşită în Septembrie 1940 cu oficializarea prin Decret Regal a titlului de Mişcare Legionară la baza unui regim de diarhie.Misiunea Legiunii a fost anarhizată de funcţiunea politică.Combinaţia aceasta hibridă a rezistat abia patru luni la presiunea contingenţelor morale în contradicţie cu cele politice.Legionarii au fost puşi iarăşi în afara Legii.Alţii decât ei,după atâtea persecuţii,de tot felul şi de pretutindeni,ar fi rătăcit poate ca umbrele de pe câmpia dela West-Point,evocate în cuvântarea celebră de adio de la arme,a generalului Mac-Arthur.Dar mulţi Legionari nu s'au resemnat la o stare monastică în care să nu mai facă nimic,numai să-şi amintească trecutul şi să plângă pe cei dispăruţi,în aşteptarea sfârşitului ca ultimii preoţi ai unui cult mort în templele părăsite de pe Olimp.Ei s'au recules şi s'au regrupat în diferitele ţări de azil,în asociaţii culturale, caritative şi bisericeşti.Acolo ei au aplicat Legea Ajutorului Reciproc,au sprijinit Biserica,au strâns material documentar,au publicat reviste şi broşuri,au editat şi reeditat albume şi cărţi,au cercetat probleme diferite,au comunicat teze de actualitate la seminarii şi congrese,au pregătit platforme utile la renaşterea cândva a unui nou fenomen românesc.Şi în sfârşit,participă cu Partidul Social-Creştin Totul pentru Ţară la lupta politică a Exilului Românesc.

La Madrid,Părintele Vasile Boldeanu a fost ales Preşedinte al Partidului Social-Creştin Totul pentru Ţară.Această alegere urmează precedente din Europa, când prelaţi au îndeplinit funcţiuni politice în partide de factură democrat şi social-creştină.Canonicul Don Sturzo în Italia,Episcopul Fan-Noli în Albania, Prelatul Kaass în Germania,Monseniorul Seipel în Austria,au prezidat aceste partide şi unii dintre ei au ajuns până la Guvern.Felul cum Părintele Boldeanu a condus lupta de apărare a Bisericii din Paris,ne îndreptăţeşte să credem că va şti şi cum să îndeplinească cu vrednicie mandatul ce i-a fost încredinţat.

Azi primează ideologia şi acţiunea readucerii Poporului Român printre popoarele libere.Primează adică legile Politicii.Crezul Partidului Social-Creştin Totul pentru Ţară coincide cu acela al Consiliului Naţional Român.De altfel partidele se resorb în acţiunea Consiliului Naţional.In acţiune Consiliul Naţional depăşeşte,cum proclamă Statutul,criteriul de partid.Cum partidele se vor replanta într'o Românie liberă,noi nu ştim bine azi.Aceasta este o problemă cândva, a viitorului românesc.-

M.F.Enescu

INAINTE de Viorica Lăzărescu

E ziua deşteptării,înainte!
La luptă Legiunea ne-a chemat,
Să apărăm cu piepturile noastre
Pământul ce de mici ne-a legănat.

Dreptatea e cu noi şi toţi străbunii
Se vor scula din orişice ogor,
Şi vor lupta din nou cu'nverşunare
Pentru pământul strămoşesc al lor.

E ziua biruinţelor visate,
De veacuri suferinţele s'au strâns,
Ne-am săturat de liftele păgâne,
Ne-am săturat de nedreptăţi şi plâns.

In noi se redeşteaptă toţi străbunii:
Legionari Romani,poporul Dac,
Şi semizeii purtători de glorii
Pe cari i-a avut poporul Trac.

E ziua răzbunării şi-a dreptăţii!
De mii de ani morminte se deschid
Pentru străinii ce ne vor pământul,
Ca'n vremea lui Corvin şi Baiazid.

E ziua când,din criptele uitate,
Mihai şi Ştefan iarăşi se trezesc;
Legionari,la luptă dar,cu toţii,
Căci ne-a chemat pământul strămoşesc.

&& Revista "Speak up"din Toronto/Canada analizează cu multă simpatie,pe o întreagă pagină(4),în numărul pe Iulie,sub semnătura Teresa Dalton Hendry,cartea Căpitanului "For my legionaries",şi a lui D.Bacu,"The anti-humans"(Piteştii),ambele apărute în engleză.-

CRONICA PESIMISTULUI

* Marinarii Bucur şi Doru Dragu au sărit de pe vapor în apele Siciliei,au înotat un kilometru până la ţărm,depăşind probabil şi vreun record şi,numai în chiloţi,au traversat "fără nicio ruşine" oraşul până la Poliţie,unde au cerut azil politic.Ce spectacole,când cuţitul a ajuns la os! Scria odată un cetăţean din RSR că pleacă din acel iad "şi în izmene",numai să poată.Iată că cei doi au făcut-o chiar şi fără izmene.-

* Vizita în Scandinavia a patriarhului Iustin cu suita,din care făcea parte şi Plămădeală,fu contramandată în ultimul moment,"la sfatul medicului cardeolog". Inima însă putea fi influenţată şi de grevele din Polonia,chiar atunci.In schimb, în aceeaşi zi a sosit la Copenhaga scriitorul Eugen Frunză,cerând azil politic. Fug oamenii ca potârnichile.Unele conduceri comuniste mai încearcă câteun compromis; reseriştii însă se pricep numai la duritatea iadului şi puritatea ideologiei.

* In "marea lui înţelepciune",Lenin a proorocit cândva că va veni vremea când şi o bucătăreasă va putea cârmui un Stat! Să mai zică cineva,privind la Leana Ceauşescu,că Lenin ar fi fost un "pezevenchiu"!

* RSR-ul face o treabă cum nu se poate mai"lucrativă",continuând să cumpere dela Khomeini ceeace are,adică petrol,şi dând în schimb ceeace n'are,adică alimente.Are Rebreanu nuvela aceea,"Proştii",despre unii cari au rămas în staţie cu biletul în mână,privind cum trenul se ducea...

* Doctor Iosif Constantin Drăgan,"om de ştiinţă de origină română",a fost primit în Iunie într'o importantă audienţă de Ceauşescu,şi el "om de ştiinţă".Ce au tăinuit,despre ce-au mai vorovit,ziarul bucureştean nu destăinuie.

* Scriitorul regimist Marin Preda s'a săvârşit din viaţă şi la înmormântare i-au venit şi "oameni pentru cari el a scris cu sânge".Complicată frază!

+ Tudor Arghezi,al cărui centenar s'a serbat în Mai,este prezent în conştiinţa românească mai ales cu al său "Baroane!",adresat lui von Killinger,şi cu refuzul de mai târziu de a scrie "odă lui Stalin",sub pretextul că "nu-i vine inspiraţie". Dar mai apoi poetul "papagalului"(cu bilet) şi-a mobilizat inspiraţia şi,din unul care-şi schimbase "plugu'n condei şi brazda'n călimară",precum se lăuda,a devenit ăla care "s'a dat pe brazdă".Spune fiică-sa Miţura că cel mai greu i-a fost poetului în perioada când n'a putut să publice; toţi se prefac însă a nu şti că acea perioadă a survenit în urma amintitei lipse de inspiraţie.Adânc îi va fi fost regretul pentru lipsa momentană de.. orientare(ce inspiraţie!),de vreme ce,când au reapărut ăia să-l solicite în "noile condiţii",scriitorul i-a întâmpinat cu: Veniţi,veniţi,de când vă aşteptam! Şi inspiraţia s'a văzut deîndată fecundată.

* Dumitru Radu Popescu,scriitor reserist,înserează pe undeva o frază: "Şi bietul Irod a fost nevoit să ucidă atâţia şi atâţia prunci sub doi ani,ca să scape de ce i s'a prezis".De ce s'o fi ferind să spună în ce consta "prezicerea"?

* In biata economie românească,"resursele reziduale"(ce limbaj!) devin "materii prime economisibile",valorând zeci de milioane! Ştiam cu toţii ce sunt în mod normal materii prime,dar că şi reziduurile de pe urma prelucrării acestora rămân tot "materii prime",asta ţine de economia reseristă "avansată".

* Cancelarul Germaniei Federale,în vizită la Moscova,a depus coroană la cimitirul foştilor prizonieri nemţi morţi în Rusia.Nu ştim ca Ceauşescu să fi făcut aşa ceva pentru românii morţi acolo,măcar în Basarabia.Dar aceştia au fost nişte"criminali" antisovietici! Numai Caudillo n'a făcut discriminări între morţii războiului civil din Spania,ci a ridicat pentru toţi un monument măreţ.-

* De n'aş fi fost odată în situaţia să particip la o discuţie de o noapte întreagă în care să se aranjeze,cu menţinerea tuturor aparenţelor,un rezultat de competiţie sportivă favorabil tovarăşilor sovietici pe motiv că aceasta ar fi necesitând-o "interesul politic superior",mai c'aş fi crezut că "defectarea"compiuterului la olimpiada din Moscova tocmai când trebuia anunţată nota pentru Nadia Comăneci,ar fi fost într'adevăr un "ghinion"... Dar e şi vina Nadiei,care trebuia să ştie proverbul: "Când intri în tărâţe,te mănâncă porcii!".-

* Geo Bogza multe trăncăneşte.L-a apucat nostalgia după cireşul din copilărie; să mai mănânce odată boabe proaspete din acesta şi nu tot din punga magazinului alimentar.I s'o fi urât omului cu cireşe pe jumătate putrede,dar.. n'o spune.Ci, zice,i-a venit ideia să recomande întoarcerea la natură,adică: un om şi un cireş, un om şi un câine,un om şi un foc.. Ar fi putut adăoga: un om şi o casă(sau măcar o cameră),un om şi un litru de lapte,un om şi un pogon(pe care să fie cireşul ăla).Sau n'a auzit de astfel de "deziderate"?!...

Pătru Firu

CALENDAR NATIONAL

Iulie 1845: Iese, la Bucureşti, "Magazin istoric pentru Dacia", scos de August Treboniu Laurian şi N.Bălcescu.

Iulie 1935: Legionarii încep în Basarabia, la Buga, zidirea unei mănăstiri, şi deschid tabăra dela Carmen Silva, unde se construes 7 cabane, 1 km de şosea, terase, drum de maşini, 3 fântâni, canale de scurgerea apelor, turnuri, etc.

Iulie 1945: "Pentru actul curajos care a răsturnat cursul politicei române şi a rupt alianţa cu Germania, instaurând pe cea cu Naţiunile Unite, şi aceasta într'un moment în care înfrângerea Germaniei n'apărea încă clară, noi acordăm M.S.Mihai I, Rege al României, Ordinul Victoriei. Kalinin, preşedintele Sov.Suprem al URSS". Decoraţia e predată la recepţia dela Palatul Regal din Bucureşti de mareşalul Tolbukin, înconjurat de 50 de generali sovietici în mare ţinută. "Când îl întreb (pe Stalin) -scrie Churchill-, de ce a decorat pe Regele Mihai, el răspunde că a gândit că Regele s'a comportat în mod înţelept şi eroic în timpul loviturii de Stat".

2 Iulie 1850: Se naşte, la Bănuţeni (Soroca), Dim.C.Moruzi, scriitor şi poet.

5 Iulie 1880: Se naşte, la Vaslui, artistul Constantin Tănase.

5 Iulie 1905: Grecii rănesc grav pe doctorul Pucerea, fost director al liceului românesc din Bitolia (Macedonia).

6 Iulie 1815: Incepe, la cererea boerilor Radu Golescu şi Barbu Văcărescu, către Vodă Caragea, iluminarea Bucureştilor, prin instalarea, pe Podul Mogoşoaiei (viitoarea Calea Victoriei), a şapte lumânări de seu.

7 Iulie 1905: Grecii ucid pe românul Cristache Toli din Gramaticova (Maced.).

8 Iulie-8 Sept.1935: Legionarii fac cărămizi pentru construcţia bisericii din Marca (Sălaj). 8 Iulie-6 Oct.1935: idem, pt biserica din Valea Mare (Bălţi).

9 Iulie 1900: Moare dr.N.Creţulescu.

9 Iulie 1940: România se retrage din Societatea Naţiunilor.

13 Iulie (Quintilis) 100 a.C.: Se naşte Iuliu Cezar.

15 Iulie 1905: Grecii ucid pe românul Sterie Amitru din Oşani (Macedonia).

15 Iulie 1700: Constantin Brâncoveanu dărueşte mitropoliei româneşti din Alba Iulia moşia Merişani (Argeş).

16 Iulie 1890: Se stinge, la 50 de ano, nuvelistul Leon Negruzzi.

19 Iulie 1600: Consiliul Suprem al Spaniei propune regelui Filip III să se trimită lui Mihai Viteazul o sabie de onoare de 6.000 ducaţi.

20 Iulie 1905: Românii din Selia (Macedonia) sunt somaţi de greci să-şi închidă şcoala şi biserica.

20 Iulie 1810: Se naşte, în Fofeldea (Sibiu), August Treboniu Laurian.

20 Iulie 1900: Vintilă Brătianu, director la ziarul "L'Indépendance Roumaine".

20 Iulie 1930: Corneliu Codreanu publică "Un apel şi un avertisment", în legătură cu interzicerea unui marş al tineretului român în Basarabia.

21 Iulie 1905: Grecii incendiază, la Pleasa, cărţile liturgice româneşti.

22 Iulie 1880: Eminescu se plânge, în "Timpul", de 3lipsa absolută a unei legi de incolat, ceeace permite ca gunoaiele societăţii învecinate din câteşi patru unghiurile lumii să s'aşeze la noi".

23 Iulie 1780: Intr'un act, scris în limba română, Inocenţiu de Huşi dă dezlegare preotului Teodor Chirilov din Iasinova (Transnistria) să-şi cate altă parohie, "deoarece armatele ruseşti, întorcându-se în patrie.. după războiul dintre Rusia şi turci, au luat cu ele şi pe oamenii ce erau parohienii săi".

23 Iulie 1920: Moare Teodor V.Stefanelli, prietenul lui Eminescu.

25 Iulie 1875: Se naşte, la Chişinău, luptătorul Paul Gore.

26 Iulie 1905: Grecii ucid pe Nicolae Mihale din Livezi (Macedonia).

28 Iulie 1330: Muntenii lui Basarab participă la lupta dela Velbuşd.

1 Aug.1895: Işi începe cursele zilnice, pe linia Galaţi-Brăila, primul vapor românesc de pasageri: "Orientul".

4 Aug.1905: Inchişi, 17 români din Gramaticova (Macedonia) sunt liberaţi numai după ce dau mitropolitului grec din Vodena, cu jurământ, declaraţii de elenism.

6 Aug.1940: Moare în Corcea (Albania), unde se născuse, Nicuţă Haralambie Balamace, luptător pentru şcolile româneşti înfiinţate sub turci în Macedonia.

6 Aug.1955: Moare mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului.

7 Aug.1905: Grecii ucid turma de oi a românului Sterie Duma din Livezi (Mac.).

8/20 Aug.1870: Republica din Ploeşti, cu Candiano Popescu.

9-26 Aug.1935: Legionarii repară biserica din Baciu (Braşov).

10 Aug.70: Tit cucereşte Ierusalimul,de nu rămâne "piatră pe piatră".
13/23 Aug.1595: Mihai bate pe turci la Călugăreni(Vlaşca).
13 Aug.1825: Se naşte,la Cernăuţi,Alexandru Hurmuzaki.
15 Aug.1870: Eminescu publică,în "Convorbiri","Epigonii".
15 Aug.1935: Se pune temelia primului aşezământ românesc din Ierusalim: biserica "Sf.Gheorghe",şi un cămin.
17 Aug.1925: Moare,la 77 ani,Ion Slavici.
17 Aug.1975: Moare fulgerător,la Roma,prof.Mircea Popescu.
20 Aug.1905: Grecii ucid pe Mihai Dima Baldechi,care voia să deschidă şcoală românească la Vodena(Macedonia).
20 Aug.1945: Moare,la Bucureşti,Constantin Tănase.
21 Aug.1690: Brâncoveanu bate pe austrieci la Zărneşti(Braşov).
22 Aug.1890: Moare Vasile Alecsandri.La înmormântare,sicriul e purtat pe braţe de nouă dorobanţi "şi cu sergentul zece".
22 Aug.1905: Grecii ucid pe românul Naşu Costa Zora din Papadia(Macedonia).
24 Aug.1820: Moare,la Liov,Ion Budai Deleanu,autorul "Ţiganiadei".
30 Aug.1940: Cu "arbitrajul"dela Viena,România pierde nordul Transilvaniei.
31 Aug.1905: Grecii ucid 2 români la Lumniţa şi unul la Cerna Reca(Macedonia)
23 Aug.1944: Cea mai neagră zi din istoria Neamului Românesc.

1 Sept.1860: Se naşte chirurgul,de faimă mondială,Toma Ionescu,frate cu Take.
2 Sept.1950: Moare Traian Vuia,inventator de faimă mondială.
3/14 Sept.1730: Moare,de ciumă,Nicolae Mavrocordat.
3/16 Sept.1905: Guvernul român rupe relaţiile diplomatice cu cel din Atena din cauza masacrării populaţiei româneşti din xxxxxx Grecia.
3 Sept.1940: Mici grupuri de legionari,suplinind cu hotărîrea şi eroismul lor legendar lipsa de armament,de organizare şi de conducere eficientă,încearcă prin lovituri date în diferite puncte ale ţării să dea expresie stării de spirit a populaţiei,devenită şi mai ostilă regelui-măcelar în urma recentei sfârtecări a ţării.Au căzut: Lucian Caramlău,Gr.Grigorescu,Const.Sălceanu,Sultan Donat la Braşov,Const.Ardeleanu,Cristu Caporani şi Ilie Cavachi la Constanţa.
4 Sept.1600: Poloniitrec Nistrul,cu fraţii Movilă,contra lui Mihai.
4-14 Sept.1700: Atanasie,55 de protopopi,1582 preoţi şi câte 3 delegaţi de fiecare sat hotărăsc unirea Bisericii Române Ortodoxe din Ardeal cu Roma.
5 Sept.1920: Sfinţirea bisericii "Sf.Nicolae" din Ţigăneşti(Muscel),construită din piatră de Albeşti şi cărămidă de Moş Niţă dela Şuici şi pictată de Gh.Popescu-Piteşti.Biserica posedă şi câteva cărţi vechi: un Penticostar din 1743,un Octoih din 1745,un Triod din 1761.
5 Sept.1850: Se naşte savantul C.I.Istrati,fost preşedinte al Acad.Române.
6 Sept.1940: Abdicând regele-asasin,începe a doua domnie a regelui Mihai.
7 Sept.1860: Prima agenţie diplomatică a Principatelor Unite,la Paris.
7 Sept.1870: Inaugurarea gării din Cluj.
7 Sept.1880: La Focşani,primul congres al studenţilor români.
8 Sept.1830: Se naşte,la Maillane,Frédéric Mistral.
8 Sept.1850: Refugiaţii români scot,la Paris,"România viitoare".Colaborează N.şi C.Bălcescu,Şt.şi N.Golescu,D.Brătianu,C.A.Rosetti,C.G.Florescu,Magheru.
8/18 Sept.1600: Mihai e învins la Mirăslău,pe Mureş,de coaliţia duşmanilor.
9 Sept.1940: Ungurii ucid la Trăznea(Sălaj),în Ardealul invadat,71 români.
10 Sept.1890: Se inaugurează,la Botoşani,primul monument al lui Eminescu.
10 Sept.1930: Titulescu e ales preşedinte al Ligii Naţiunilor.
10 Sept.1950: Moare la Paris filologul Ion Aurel Candrea(Hecht).
11 Sept.1875: Se naşte,la Braşov,Şt.O.Iosif.
13/14 Sept.1940: Hoardele maghiare ucid,în comuna Ip(Sălaj),159 de români.
14 Sept.1910: George Valentin Bibescu sboară peste Dunăre,la Brăila.
15 Sept.1945: Din testamentul Elenei Văcărescu: "Deşi am fost adusă din cauza împrejurărilor nenorocite să trăiesc departe de România,inima mea nu a încetat un singur moment a bate pentru dânsa.Toată activitatea mea de aproape o jumătate de veac a fost consacrată intereselor neamului nostru,căutând să strâng raporturile dintre Franţa şi România".Moare la 17 Februarie 1947.
21 Sept.1905: Grecii asasinează pe românul George Gussi din Perivoli(Maced.)
22 Sept.1905: Grecii ucid pe românii Toli Paşata şi Taşu Tuşia din Livezi.
29 Sept.1935: Corneliu Codreanu înfiinţează Comerţul Legionar.
30 Sept.1890: Moare,la 92 de ani,marele artist Matei Millo.-

DESPRE FRAȚII ÎNSTREINAȚI

- La București a murit Nicolae Dinculescu,mare prieten al cauzei Românilor sud-dunăreni,a căror situație ingrată îi devenise o obsesie.Drept care,prin 1937/1938.s'a dus "de capul lui" în Serbia,apoi și în Bulgaria,făcând agitație prin satele românești și invitând pe intelectuali și tineri să vină cu burse în România,ca acolo să-și regăsească ființa de români.Acest contact,cu vorbe înflăcărate,i-a menținut decedatului numele pe-acolo și astăzi.Autoritățile locale s'au sezisat de flacăra țâșnită pe neașteptate din scânteia adusă de "agent", care de fapt acționa din imbold și pe risc propriu.L-au scăpat niște marinari pe Dunăre,români crăineni,cărora le plăcuse inițiativa lui.Despre soarta timocenilor și vidinenilor,Dinculescu vorbea și în ultimii ani "factorilor" din țară; dar aceștia preferau "surzenia" pentru așa ceva.

- Revista "Jakobs stige",1980,relatează următoarele despre "unul dintre cei mai de seamă poeți iugoslavi în perioada postbelică",Vasko Popa: "El s'a născut în 1922 în satul Grebenaț din acea regiune multinațională a Serbiei care se numește Banat.După cum arată numele,scriitorul acesta are obârșie românească... A studiat filosofia și limbile romanice la Belgrad,București și Viena.In vremea războiului s'a aflat o vreme în lagăr de concentrare".

Menționăm că Grebenațul e sat românesc.Cât despre lagărul de concentrare, acesta abia dacă poate conta ca o "podoabă"a biografiei poetului,noi știind că de-acolo l-a scos repede popa Fiștea și i-a aranjat plecarea la Viena,unde a stat în siguranță și a studiat.Cât a studiat la București,dacă a studiat,nu prea s'a "lipit" ceva de el,omul preferând să fie poet de expresie sârbă,conform,poate, anumitor afinități ale sale.El citește lucrările lui Mircea Eliade de istoria religiilor și se inspiră din acestea,dar creația poetică respectivă tratează istorie sârbească.Are aproape un cult pentru sfântul național sârbesc Sava,episcop în sec.XIII.Referiri la origina română a marelui poet iugoslav nu veți găsi nici în materialele iugoslave,nici în cele reseriste.Referirea am găsit-o într'o revistă streină,iar precizările le făcurăm ca să se vadă încă odată cum neamul nostru furnizează talente pentru cauzele altora.Aceasta depinde nu numai de "împrejurări",ci și de om.Firește,oricine are dreptul să-și fructifice talentul și să-și făurească atitudinea cum și unde crede de cuviință.Depinde de cum înțelegi să-ți folosești "libertatea de creație".Dar indiferența față de neam,ba mai mult: folosirea baladei neamului tău ca sursă de idei spre folosul altui neam,ceeace înseamnă deturnare de fond,nu servește nici spre cinste,nici spre laudă.-

- Doamna Carmen e o cubaneză stabilită în Danemarca și vorbește foarte bine românește.A trăit la București,în cadrul misiunii diplomatice cubane și într'o zi,folosindu-se de pașaportul diplomatic,s'a oprit în Scandinavia pentru totdeauna și nu în Cuba.Pedagogă la o grădiniță de copii daneză,aude odată niște copilași vorbind românește.Bucuroasă,li s'a adresat și ea în graiul lor.Erau românași crăineni,din Serbia.Ce bucurie și pentru ei! Alergau la dânsa totdeauna,ca la cea mai apropiată ființă,strigând cât îi ținea gura: Mătușe Carmeen,Tușe Carmeen! Neavând cultură bucureșteană,nu știau să strige.. tanti,- spre scandalul "puriștilor" de limbă modernă,gata să-i taxeze de "neromâni".Doamnei Carmen,cubaneza, îi plăceau însă mult de tot "tușe" și "mătușe",rostite din străfundul inimii unor ființe nevinovate,mai pure chiar și sub raportul limbii.-

- Când și când,au loc vizite romăno-iugoslave în zona de graniță a Dunării.Locuitorii din satul Pătulele,bunăoară,au întors vizita locuitorilor din Dușanovăț, pe malul drept al Dunării.Dușanovăț,după vechea sa denumire Geanova,e locuit și el de români curați.Programul s'a desfășurat sub semnul comemorării lui Tito, deci discursurile vor fi fost în sârbește; dar fără îndoială că,în contactul direct dintre ei,sătenii aceștia s'au exprimat în limba lor comună,identică,cea română.Iși vor fi îmbogățit reciproc repertoriul de zicale,cântece,etc.

- O casetă cu recitații în grai macedo-român și cu cântece armânești,realizată, la Paris,cu concursul corului și al altora de-acolo,a pornit în lume ducând până oriunde va putea să ajungă mesajul menținerii graiului străbun și a culturii proprii.E o "Foaie culturală vorbită",cum ne îngăduim a o defini,prima de acest fel,adresată armânimii de pretutindeni,inimii,sufletului și minții ei.Talantul, la figurat și la propriu,învestit(acesta din urmă din sacrificii personale),va putea fi înmulțit de oricine prin acest mijloc tehnic contemporan,spre ducerea cât mai departe și în adâncime a mesajului grăitor de identitate proprie.-

- Găsim o fotografie ce arată un grup mare de Români homoleni,toți în straiele lor românești,cercetați cândva ca gazde ale unui cunoscut haiduc,conațional al

lor.Se spune că acest haiduc,văzând maşina regelui Alexandru deraiată de pe un drum de munte,a pus umărul sub ea şi a repus-o'n drum.Când regele a vrut să-l răsplătească bine,haiducul Babeici,altfel urmărit pretutindeni de potere,i-a răspuns că el,vestitul şi temutul haiduc,n'are nevoie de răsplată regală.Zicând acestea,a dispărut în codru.-

- Foarte rău face un corespondent(evident) voluntar al lui Bire,care,vrând să demaşte metodele de activitate prin biserică ale RSR-ului în Suedia,nu studiază chestiunea mai temeinic,ci înţelege să se agaţe de venirea la biserică a unui număr considerabil de "iugoslavi din Banatul sârbesc" drept dovadă,chipurile,a manipulaţiilor reseriste prin agenţi camuflaţi în sutane."Iugoslavii din Banatul sârbesc",cum tot repetă superficial corespondentul respectiv neiscălit,au,după el,marele păcat că sunt cu toţii paşaportari iugoslavi,adică "veniţi în Suedia ca muncitori cu paşaport".Păcat că o chestiune a fraţilor români înstreinaţi e judecată cu atâta strâmtime de minte şi de inimă! Aceşti Români(şi nu "iugoslavi din Banatul sârbesc") se trag şi ei pe lângă fraţii lor de limbă şi la slujbă religioasă în graiul lor de acasă; ei nu cunosc dedesubturile,pe care românii din ţară le cunosc dar totuşi se vâră acolo(nu numai Bagdan amintitul).Mai degrabă e cazul să ne gândim la impresia ce-o capătă aceşti români bănăţeni,fraţi ai noştri,când,mai sfioşi cum sunt,se văd obligaţi să asiste la certuri şi invective ca la uşa cortului,între cei din ţară care se ceartă pe ciolan(şi corespondentul în cauză trebue să ştie care-i "ciolanul"),în loc să audă cuvinte mai frumoase şi să vadă pildă de ţinută românească precum se aşteaptă; că în fond de aia vin printre românii "din ţară",în proporţie de "două duzini"!-

- O revistă cehoslovacă publică un reportaj despre Moldova sovietică,sub titlul: "In ţara soarelui,a vinului şi a oamenilor buni".Intr'adevăr,totu-i bine (în articol),numai că "oamenii cei buni" sunt numiţi doar moldavani şi nu se face nicio referinţă la caracterul adevărat al limbii lor sau la apartenenţa lor etnică; se menţionează doar că moldavane vorbesc limbile rusă,ucraineană şi "moldavanska"...

- Pe graniţa bulgaro-iugoslavă au loc întâlniri anuale ale cetăţenilor din ambele părţi ale frontierei.In cadrul unei întâlniri de acest fel,August 1980,se întâlnesc zişi sârbi şi zişi bulgari din Bregova(Bulgaria) pe de o parte şi Prahovo şi Raduievăţ(Serbia),şi unii şi alţii români sadea.-

- In satul românesc Dâlboca din Homolie,cunoscut şi prin "misterele"unice ale căderii femeilor în transă,se găsesc şi azi două "tăpii" turceşti,acte de proprietate a unor mori,emise la 1827 localnicilor pe nume Ioan Vinul şi Ioan Grăieş Dămian.Turcii respectau numele omului; Sârbii însă,nu!

- Există un joc românesc numit "de-a poarca",un fel de hockey străvechi românesc."Poarca" e o piatră sferică-minge,care trebue manevrată cu vârful bâtei printre "babele mici" şi adusă la ţintă,în "baba mare".Nişte copii "vlahi" au apărut la o festivitate cu demonstraţia acestui joc al lor,şi sârbii repede i-au găsit denumirea pe înţelesul lor,numindu-l... "svincea".-

- Ne întrebam dacă tema Românului sud-dunărean ca atare şi cu specificul lui nu şi-ar găsi cumva expresie în arta plastică sau în fotografia contemporană.Descoperim însfârşit că un anume Păun Durlici,după nume evident român,a luat ca obiectiv curent al fotografiei sale artistice tipuri caracteristice de Români suddunăreni,ca: Iancu I,II şi III; Măriţa; Singurii(o pereche de bătrâni pe prispa casei); Vlaiina(Romånca); Moşu-Raia; Bătrân din Cernaica(sat de români); Pe pragul casei(o bătrână romancă).-

- Doi munţi vecini din Bosnia,presăraţi şi azi de numeroase turme,se cheamă Vlaşi-ci(Românii) şi Ţinţar.Acolo se face cea mai bună brânză.-

- Românii din Craina produceau pe vremuri renumitul vin negru "băluţa",exportat în multe ţări europene,inclusiv Norvegia.La Bordeaux şi Anvers,"băluţa" câştiga primele medalii,în special cea produsă pe coasta Bălaia.

- Există în defileul Siceva,pe valea apei Nişava,o peşteră ce se cheamă până azi Bejenia lui Iancu(Iancula).Pe vremea otomană,acel Român a spart ţestele a o mulţime de turci cu o bâtă din lemn de corn,salvând mulţi creştini de robie.-

- Cu prilejul vizitei lui Tito în India,organizator al securităţii lui acolo a fost un anume Cocea Bitoleanu(nu Bitolski,nici Bitolianin)!

- S'a desbătut recent problema abolirii interdicţiei accesului femeilor la Athos,"republica monahilor".Impotriva abolirii au fost tocmai.. femeile.Ultimele femei care au fost acolo,în sec.XII,au fost femeile păstorilor români cari aprovizionau mănăstirile cu lapte şi brânză.Au fost strămutaţi,atunci,în Peloponez.-

DIN LUMEA EXILULUI

&& Congresul anual al Episcopiei Românilor liberi din America s'a desfăşurat la 4-6 Iulie, cu aceeaşi pompă şi elan ca totdeauna, participând întregul cler şi mult norod, de aproape şi chiar de foarte departe, în frunte cu I.P.S. Valerian şi Prinţesa Ileana, actuala Maică Alexandra. Adevărat congres al înfrăţirii româneşti şi excelent prilej de revedere şi cunoaştere a vechilor pionieri şi a noilor generaţii, născute pe plaiuri americane sau scăpate din iadul de acasă. S'au făcut rugăciuni fierbinţi pentru liberarea Ţării de hoardele bolşevice şi instaurarea, în România eliberată, a unei "civitas Dei".-

&& La 20 Iulie a avut loc în faţa Primăriei din Toronto o impunătoare manifestaţie a grupurilor etnice contra colonialismului sovietic şi a ocupării Afganistanului. Presa locală şi posturile de radio-televiziune s'au ocupat de acest eveniment, în care s'a ars chipul lui Brejnev. Grupul român de sub conducerea dlui Hojbotă a distribuit manifeste pentru liberarea Basarabiei, Bucovinei şi Herţei.-

&& Vizitei cuplului ceauşist la Paris i-a premers un parastas organizat de Consiliul Naţional Român la Biserica din Jean de Beauvais pentru sutele de mii de victime ale regimului de ocupaţie,- parastas care s'a întâmplat a fi chiar la 20 Iulie, ziua Sfântului mânuitor de fulgere şi trăznete, Ilie Tesviteanul.-

Vizita a decurs într'o atmosferă destul de îngheţată. Nici presa, nici televiziunea nu s'au obosit să-i dea alt caracter decât de fapt divers. La parastas, deşi timp de vacanţe, participarea a fost impunătoare. Liga pentru apărarea drepturilor omului în România a ţinut, şi ea, la 22 Iulie, în sala Muzeului Social o conferinţă de presă prezidată de dl Dinu Cesianu, în care mai mulţi vorbitori au arătat situaţia dramatică din Ţară. Deasemeni, Asociaţia foştilor deţinuţi politici români a publicat un protest contra vizitei lui Ceauşescu, motivat prin neomeniile regimului. Faţă de ostilitatea generală, Ceauşescu a trebuit să-şi anuleze conferinţa de presă, anunţata la 25 Iulie; acolo, în adevăr, n'ar fi mai avut deaface cu spinările curbate dela Bucureşti.

La această vizită au fost prezenţi şi eroii lui Caragiale. Pentru a putea arăta supuşilor, la televiziunea română, "entuziasmul" primirii dela Paris, au fost aduse dela Bucureşti câteva duzini de agenţi cari, cu nişte camioane închiriate, aveau misiunea să se deplaseze rapid în locurile în care avea să apară în public cuplul, pentru a flutura steguleţe şi a-l ovaţiona...

&& Ziarul "Times" din Londra publică, la 4 Septembrie, intervenţia semnată de dnii Leonard Kirschen şi Horia Georgescu în problema sindicatelor libere din România, iar la 8 Septembrie articolul "Prisoner of conscience" dedicat lui Gheorghe Braşoveanu de Amnesty international. Daily Telegraph publică, la 10 Septembrie scrisoarea prin care dl H. Georgescu atrage atenţia sindicaliştilor britanici că o vizită a lor în România, astăzi, ar demoraliza pe muncitorii români; dar "dacă totuşi trebue să se ducă, să ia cu ei raportul Amnesty international, care descrie cruzimea condiţiilor inumane şi degradante la care sunt supuşi prizonierii politici în România".-

&& Congresul extraordinar al Bisericii Române libere din America, întrunit la Cleveland, 20 Septembrie, a ales ca Episcop-Vicar, ajutor al P.S. Trifa, pe părintele Natanael Pop, născut acum 40 de ani în St. Unite din părinţi ardeleni.-

&& Adunarea generală anuală a Bibliotecii Române din Freiburg a avut loc la 3-5 Octombrie, cu obişnuita bogată participare: până şi din îndepărtatul Mexic au venit oaspeţi, dl Nicolae Petra cu Doamna. Conferenţiari au fost: dr. P. Năsturel (Paris), Em. R. Bogdan (Paris), Radu Lăzărescu (Stockholm), dr. Pavel Chihaia (München), dr. Dan Cernovodeanu (Paris), dr. Gabriel Manolescu (München). Festivităţile s'au încheiat cu un servici religios, oficiat, Duminica 5 Oct., de prot. D. Em. Popa.-

&& Biserica Românilor liberi din Paris a organizat Sâmbătă 11 Octombrie un parastas la Cimitirul eroilor din Soultzmatt, în apropiere de Colmar (Alsacia), unde sunt aliniate crucile a vreo 700 de prizonieri români, morţi în primul război mondial. Au slujit preoţii Boldeanu, Costandache, Domitriu şi Târziu (recent fugit din Ţară), ajutaţi de corul Bisericii din Paris, condus de dl Eitel. Pe lângă preotul şi primarul locului, cari au şi vorbit, au mai participat, cu toată vremea rea, Dna Lia Constantinescu (care a citit un mesaj regal), dra ing. Ienciu, fam. ing. Perifan, dr. N. Guguianu, N. Mioc, fam. Indrieş, fam. N. Chiriceanu, Varlaam, Gérard Ştefănescu şi alţii; din Freiburg, Fam. Caciuperi şi Vălimăreanu. A urmat o agapă într'un restaurant local, unde corul a intonat imnurile naţionale francez şi român, urmate de cântece populare, printre care nostalgicul "Vânteluţ de primăvară"...

&& La Freiburg au avut loc în zilele de 18-19 Octombrie mari festivităţi prilejuite de predarea bisericii Maria Schutz pentru creştinii ortodocşi,care va servi şi de catedrală Eparhiei Române Ortodoxe libere din Europa Centrală.Aici colaborarea ecumenică a funcţionat din plin: catolicii au dăruit localul,evanghelicii l-au înzestrat cu iconostas,iar ortodocşii au consimţit să.. accepte darul.Refugiaţii români,veniţi din întreaga Germanie,ba şi din Italia,Elveţia şi Franţa,au avut şedinţă de lucru toată ziua de Sâmbătă,luând importante decizii pentru bunul mers al Eparhiei.Cu aprobare unanimă,s'a trimis arhiepiscopului Valerian Trifa o telegramă de "solidaritate,încredere şi dragoste",rugând pe Dumnezeu "să facă să birue dreptatea".După vecernie,seara a avut loc o consfătuire "ecumenică",prezidată de decanul Facultăţii de Teologie din Freiburg,prof. Fürst.Credincioşi de toate confesiunile s'au adunat Duminică dimineaţa în biserica Maria Hilf,de unde au pornit în procesiune,cu înalţii prelaţi în frunte, la noul lăcaş.Sfânta Liturghie a fost oficiată de mitropolitul Augostinos,noul Exarh al Patriarhiei din Constantinopol pentru Germania,ajutat de protopopul D.Em.Popa,pr.dr.Viorel Mehedinţu,şi de alţi doi preoţi,grec şi rus,de câţiva cântăreţi greci,cum şi de Corul român,condus de dna Tatiana Miron,care,pentru reuşita solemnităţii,şi-a concentrat şi "împrăştierile" vechiului cor,risipite azi prin toată ţara.Biserica era plină de nemţi,români,greci,ruşi şi alţii.In rândul întâi,episcopul catolic Karl Gnädinger din Freiburg şi alţi prelaţi, catolici şi evanghelici.Predica a rostit-o mitropolitul Augostinos.

Terminate cele duhovniceşti,întreaga asistenţă,câteva sute de persoane,a fost invitată la o agapă în imensa sală a bisericii Maria Hilf,de peste drum, oferită de Cercul ecumenic local şi bine organizată de vrednicele românce din localitate,în frunte cu D-nele Ciupenic,Popa şi Miron.,iar la servit s'a remarcat şi zelul Codruţei Tudor,de câţiva anişori.. La buna dispoziţie a mesei a contribuit şi o echipă de cântăreţi,venită special din Nord,în frunte cu Sorina Dan.Dintre Românii ce-au participat,în parte sau total,amintim pe venerabila Doamnă Valeria Vasiloschi,venită,la 90 de ani bătuţi pe muche,tocmai dela Düsseldorf; familiile dr.Coriolan Brad,ing.Ovidiu Tudor,Miron,ing.Spânache,maior Simionescu,prof.Gurău,Popescu-Caşin,ing.Morcov,Ştefan Ţiu,Şerban Ionescu,Păcurariu, Linţa,Ciupenic,N.Giurgiuc,dr.Vălimăreanu,d-nele prof.Pokorni,Negrea,prof.Elisbeta Popescu,dnii M.F.Enescu,maior Păunescu,ing.Faţi,dr.Bidian,prof.Amzăr,dr.Tase, ing.Dobrescu,dr.Stroe,prof.Mihăilescu,prof.Nagacevschi,prof.Bidianu,Radu Roşeanu prof.Vinţan,drd.Sorin Petcu,Gollob,Marin Tosca,Labodă,Nicoriuc,Apostol Caciuperi cu Doamna,Andrei şi Radu Miron,prof.Creţu,etc.-

&& Din ţara ocupată fuge care cum poate,abandonând părinţi,copii,neveste,locuri scumpe,numai să scape de năpasta patronată,în contul Rusiei,de clanul Ceauşescu.Dar spectaculară ca fuga dela 4 Iulie,mai rar! In dimineaţa aceea,tânărul aviator Aurel Popescu,angajat de un colhoz de lângă Arad să îmrăştie die avion insecticide,treabă pe care o făcea zilnic,- a înghesuit pe micul său biplan o întreagă familie de 20 de persoane şi a pornit-o spre Apus,traversând Ungaria la mică înălţime,spre a nu fi detectat.S'a oprit numai când i s'a terminat benzina, într'un lan de porumb de lângă Graz,dar era deja în lumea liberă.In mai puţin de 3 săptămâni,toţi pasagerii: 9 copii,7 femei şi 5 bărbaţi,poposeau deja în Australia.Desigur,şi aceştia erau dintre cei 99,99%,cari votau regulat pe Ceauşescu... Notăm că,în aceeaşi zi,alţi 7 români soseau la Gorizia(Italia),după ce trecuseră clandestin şi graniţa închisorii păzite de câinii lui Ceauşescu,şi Iugoslavia!

Cei de la "Tribuna României",cari cer Exilului să le sugereze teme de tratat, n'ar putea să se ocupe şi de aceste fugi,ce se fac cu riscul vieţii?...

&& La cel de-al XX-lea Festival de muzică şi folclor al Românilor din Banatul înstreinat,care a avut loc la Uzdin,30-31 August,s'au prezentat numai 17 Cămine şi Societăţi culturale,din Coştei,Iancov Most,Satu Nou,Sredistea Mică,Doloave, Deliblata,Seleuş,Vârşeţ,Mărghita,Sutiesca,Vladimirovăţ,Nicolinţ,Iablanca,Uzdin , cu 9 orhestre,4 fanfare,7 solişti vocali,6 instrumentişti şi 2 grupuri vocale. Participarea a fost mai redusă ca la festivalurile precedente.-

&& Disidenţii CNR dela Frankfurt se plâng că nu li s'a trimis buletinele de vot: asta,după ce declaraseră,într'o scrisoare circulară,că "Nu înţelegem să mai votăm şi nici să mai fim votaţi",iar unul chiar anunţase,public,că "mă retrag din CNR".Şi-atunci,de ce-or fi mai mers la Paris?...

&& Se anunţă că astăzi se cunosc 5651 de limbi; nu se precizează dacă printre ele este şi limba... moldovenească.-

Alexandru Ţuluca

PUNCTE ŞI CONTRAPUNCTE

- Consiliu Naţional,nu "Comitet Naţional".- Dela o vreme notăm tendinţa,involuntară la unii,poate voită la alţii,de a folosi titlul de "Comitet Naţional" în loc de Birou Executiv Central,ba chiar de Consiliu Naţional."Este acelaş lucru",vor zice cei neatenţi la sensul termenilor.Regretăm că trebue să-i contrazicem.Nu,nu e acelaş lucru.Mai întâi,Consiliul Naţional a ales,în zilele de 31 Mai şi 7 Iunie 1980 un Birou Executiv Central,nu un "Comitet Naţional".Statutul nu prevede un "Comitet Naţional",ci Biroul Executiv Central,organ de coordonare, de propuneri,de orientare,de iniţiative,de execuţie,nu de decizii.Deciziile le ia Consiliul Naţional,pe secţii sau în întregime.Consiliul Naţional,Plen reprezentativ,vrea să activeze toţi membrii şi nu să aibă un rol figurativ,la care ar fi redus de "Comitetul Naţional",mai curând sau mai târziu.Căci termenul crează funcţia."Comitetul Naţional",prin tradiţia Răsboiului trecut şi resorturile interne,îşi arogă dela sine drepturi la decizii independente şi curând îşi ia nasul la purtare ca un adevărat Guvern în Exil cu depline puteri.Consiliul Naţional,de unde emană,ar fi lăsat în cel mai bun caz pe margine.Ceeace nu este în interesul Exilului şi al unui sistem democratic.Şi apoi,în Exilul românesc, noţiunea de "Comitet Naţional" e iremediabil compromisă de lâncezeala în parte a unui Comitet nereprezentativ,timp de un sfert de secol.

Deci,Consiliu Naţional! Pentru ca toţi membrii să fie puşi în activitate,am propus,şi propunerea a fost admisă,repartizarea lor în Comisii de lucru.Când însă să se treacă la desemnarea Comisiilor,a intervenit tradiţionala delăsare naţională,moştenită în secolele de somnolenţă orientală.Comisii să fie înfiinţate după nevoi,dela caz la caz! Avem iarăşi deaface cu acea deficienţă românească,teama de a lucra planificat,şi predilecţia pentru de azi pe mâine şi improvizări.Nu,să ne scuturăm de ce e prost în Orient şi să ne luăm după ce a rămas bun în Occident.Adică lucru după plan.

In acest scop,am înaintat Biroului Executiv Central un plan de repartizare a membrilor Consiliului Naţional în diferite Comisii,la alegerea fiecăruia.Iatăle: I.Comisia Relaţiilor Exterioare. II.Comisia studiilor juridice,de Drept Public şi Privat. III.Comisia de studii a Finanţelor şi Economiei. IV. Comisia Agriculturii,Zootehniei,Silviculturii,a Reformei Agrare şi a Cooperaţiei. V.Comisia Muncii,Asigurărilor şi Relaţiilor Sociale,a Higienii Publice şi Private. VI.Comisia Culturii,Educaţiei,Bisericilor şi Relaţiilor Inter-Confesionale. VII. Comisia de selectare a membrilor CNR,de Arbitraj şi Judecată. VIII.Contrul de Documentare,coordonare şi clasare a studiilor şi Presă. IX.Serviciul de Orientare a Exilaţilor Politici.In planul înaintat Biroului,arătam pe scurt rostul fiecărei Comisii şi modul de funcţiune.Vom reveni altădată.

Să nu ne speriem de veştminte largi,care încurajează creşterea,ci de cele prea strâmte,care o opresc şi o înăbuşe.Rostul Consiliului Naţional,în afară de acţiunea de propagare a Adevărului românesc,este acela de a cerceta ce se va pune în România de mâine sau de poimâine în locul sistemului stalinist.De acest rost râd nătărăii.Dar de câte cu rost nu se veselesc sau nu se supără nătărăii, fiindcă nu pricep nimic?

- Dela Cercul Democrat Româno-German.- Conducerea Cercului Democrat Româno-German a avut amabilitatea să ne invite la Adunarea Generală,Duminică 12 Octombrie,la Köln.Noi ne-am dus acolo,ca o dovadă a interesului ce-i purtăm.La Adunare au luat parte 85 de persoane,de vârstă între tânără şi mijlocie.Cei mai mulţi păreau convinşi de ce sunt acolo prezenţi.Preşedintele a făcut cunoscut că acum Cercul a trecut de o sută de membri.Ceeace e foarte mult,mai ales într'o singură ţară,pentru o Organizaţie de Exil.

Preşedintele,Dl Orescu,a expus realizările Cercului în timp de 17 luni,într'un raport impresionant.Nici nu ştim ce să pomenim mai întâi,pe plan activist şi cultural,bune raporturi cu organizaţii şi instituţii din Exil,în primul rând Consiliul Naţional Român şi cele două Biserici,relaţii cu cele trei partide din Bundestag care sprijină pe rând manifestările culturale ale Cercului Democrat, ca de altfel şi autorităţi municipale şi de Stat,valabilitatea certificatelor de acreditare a refugiaţilor politici,şi desigur,principala îndeletnicire,organizarea de simpozioane pe teme din repertoriul naţional şi internaţional sunt trecute în bilanţul Cercului Democrat.Dl Orescu a precizat că Cercul nu e un partid şi rămâne equi-distant,adică fără discriminări faţă de formaţiile politice din Exil.Adunarea a aplaudat şi a trecut la alegerea noului Comitet,în posturile principale cu unanimităţi.Noi,ca musafiri,nu avem desigur,în alegerea

Comitetului,nici preferinţe,nici recuzări.Excepţie face doar satisfacţia reconducţiei în funcţiuni a excelentului Tandem Orescu-Ţiu,ca preşedinte şi secretar.

Nu e poate prea elegant,dar e necesar să amintim că noi am fost aproape singurii,ba chiar singurii cari am susţinut în Presa din Exil prezenţa şi activitatea Cercului Democrat Româno-German.Barem Programul-Alternativă a stârnit în tot Exilul o vâlvă necontenită până azi,după un an.Nimeni,nici măcar în rândurile Cercului,n'a înţeles acest gen nou de Program.Noi am fost singurii cari i-am recunoscut D-lui Orescu curajul de a pune în public o temă în cadrul unei strategii moderne în combaterea sistemului sovieto-comunist.Ce e azi în Polonia,decât încercarea de a pune în practică un Program-Alternativă de model autohton? Aşa fiind,ne putem îngădui de a renunţa la elogii convenţionale pentru a trece la câteva considerente despre ce ne pare nouă adevărata misiune a Cercului din Köln.

Când am asistat prima dată la un seminar organizat la Mehlem pe Rin,în Septembrie 1978,de către Cercul Democrat,ni s'a trezit speranţa că acesta va putea acoperi în sfârşit marele gol în activitatea culturală a Exilului Românesc.In fond,această activitate se resoarbe de peste treizeci de ani în literatură,critică literară şi folclor.Pe plan exterior se înalţă la desgroparea religiilor din mausoleul Istoriei şi la para-gândirea speculativă despre decadenţa unei lumi.Din Exil s'au desprins câteva nume româneşti de rezonanţă intercontinentală sau continentală,în Teatru,Roman,Cercetare specifică şi Eseu.Dar Exilul Românesc n'a dat până acum nici un singur politolog,niciun singur economist,niciun singur sociolog,niciun singur istoric,cu renume în Occident.Şi lipsa aceasta o înregistrăm tocmai în epoca prezentă,când Politica,Economia,Sociologia,determinate de Revoluţia Moravurilor şi a Tehnologiei moderne,prefac Istoria ca niciodată dela căderea Imperiului Roman! Emigraţia maghiară nu are un Eugen Ionescu, un Mircea Eliade,sau alţi câţiva aproape de nivelul lor.In schimb numără 5-6 politologi bine cunoscuţi în Occident,2-3 economişti cu reputaţie,2-3 istorici faimoşi.In ştiinţele politice,economice,sociale,în ştiinţa Istoriei,atât de preţuite şi de eficace în conştiinţa publică universală,Ungurii stau mult pe deasupra noastră în Occident.Ba mai bine spus,noi nici nu existăm.

Ceilalţi scriitori şi intelectuali din Exil,cari voluntar sau din neputinţă, au renunţat la universalism pentru autohtonismul românesc,se dedică quasi-exclusiv Beletristicei şi Folklorului,cum am mai spus.Şi Cultura Politică?"Inteleghenţia" din Exil se fereşte de Cultură Politică quasi <u>in corpore</u>,ca Mefisto de Crucifix.

In perspectiva acoperirii acestui vid deplorabil,credem important rostul Cercului Democrat.In răsboiul Ideologic atât de crâncen între Democraţia Occidentală şi Totalitarismul marxist-leninist,Cultura Politică e singurul arsenal şi singura platformă de lansare a unor rachete mai eficace decât Pershing şi Polaris.Nu vedeţi D-Voastră cum ofensivele politice ale adversarului se cheamă "Revoluţii Culturale"? Armele de pătrundere în câmpul adversarului sunt pblicaţiile,periodice,cărţi,broşuri şi reviste,cercetări,referate,comunicări,conferinţe şi desbateri în Cercuri,Centre,Institute de studii,în congrese,simpozioane,seminare şi colocvii,pe teme de actualitate şi de viitor,inspirate din realităţile politicei şi strategiei,pe scurt din Cultura Politică vie.

Noi,Românii,trebue nu numai să fim prezenţi,dar să contribuim cu toată greutatea ingeniozităţii şi competenţei noastre,la conflagraţia ideologiilor pe scena universală.Cercul Democrat are obligaţia de a persevera cu îndrăsneală pe calea seminarelor cu teme din Cultura Politică,de a le înmulţi şi,pe cât e posibil, de-a publica referatele.După Consiliul Naţional,Cercul Democrat trebue să împlinească misiunea de a desvolta o Cultură Politică originală.Numai cu o astfel de zestre,Exilul Românesc se poate integra în Frontul Occidental angajat în Răsboiul Ideologic cu sistemul totalitar marxist-leninist.

- <u>Bune şi rele</u>.- Noi ne bucurăm de toate faptele bune din Exil.Şi le semnalăm.După cum arătăm şi ce e rău,mai în silă însă decât binele.Bunăoară "Acarda" din Londra,se strădueşte,pe cât o duc minţile,să facă lucruri bube.Şi le şi face,în parte.Scoate regulat un Buletin de Informaţii în româneşte şi englezeşte, intervine de câte ori crede că serveşte România,întreţine relaţii,combate Regimul din Ţară,protestează contra abuzurilor de acolo,în sfârşit,se sileşte să fie prezentă,pe cât îi e cu putinţă.Ba acum trei ani şi jumătate,ca să pipăe pulsul Exilului,"Acarda" a convocat o adunare românească la Londra.Au luat parte 60 de persoane după unii,90 după alţii,ceeace e mult sau puţin,după calitatea participanţilor.Acum de curând,"Acarda" a publicat o dare de seamă voluminoasă despre

cele petrecute atunci la adunarea dela Londra.Regretăm că n'o cunoaştem.

Dar "Acarda" nu face numai lucruri bune.Face şi rele.Bunăoară,Secretarul General al Acardei a adus la cunoştinţa opiniei publice britanice un protest contra persecuţiei Ungurilor în România.Am fost surprinşi că tocmai Asociaţia prezidată de un nepot al unuia dintre autorii Memorandului să cadă într'o astfel de erezie anti-românească.Cei dela Acarda să fie atât de ignoranţi,atât de lipsiţi de discernământ,atât de orbiţi,atât de îmboldiţi de mâncărimea zelului cu orice preţ,încât să nu ştie ce serveşte sau nu Poporul Român? şi să uite ce situaţie privilegiată au avut şi au încă Ungurii din România,sub Regimul Comunist? Să înşirăm privilegiile Ungurilor? Sunt bine cunoscute! "Persecuţiile" contra Ungurilor nu înseamnă altceva decât corectarea acestor privilegii,prea scandaloase în dauna Românilor,până şi în judecata Comuniştilor.Persecuţie contra Ungurilor minoritari,dreptul Românilor de a se aşeza în ţara lor unde le convine, desigur şi în regiunile locuite de minoritatea ungurească? Iată,ungurii se aşează unde le place,de pildă la Bucureşti,unde numără peste 200.000 de capete,adică 10% din populaţia Capitalei.Bucureştiul e cel mai mare oraş unguresc după Budapesta! E persecuţie Dreptul Statului Român de a-şi numi funcţionarii unde crede de cuviinţă,deci şi pe unguri,în alte ţinuturi decât cele de baştină? Renunţăm la comparaţia cum a fost tratată minoritatea românească în Transilvania,nu numai sub Dubla Monarhie,dar şi în cei 4 ani în jumătatea smulsă prin Diktatul dela Viena.Gestul Acardei e o mostră de servilism faţă de opinia britanică,unde e azi la modă,ca pe vremea Lordului Rothermere,agitaţia ungurească.Ceeace nu prea ne îndeamnă a avea încredere fără rezerve în capacitatea Acardei de a înţelege interesele româneşti în Marea Britanie.

Dar un alt act recent,declaraţia Acardei din 7 Septembrie,demonstrează o poziţie congenital falsă şi deadreptul răufăcătoare.Ne amintim ce răspundea Dl Raţiu la o anchetă a publicaţiei Bire din Paris,când recunoştea numai "Majestăţii Sale Regelui" dreptul "de a însărcina pe cineva cu formarea Comitetului Naţional",ca pe vremuri la Cotroceni Regele Ferdinand pe Ionel Brătianu.O astfel de însărcinare în cazul de faţă nu ar avea nimic democratic,ci direct un act de autoritate,ca al lui Carol II.Azi Dl Raţiu nu numai că revine asupra acestei recunoaşteri,dar nici măcar nu mai admite Regelui intenţia de a proceda democratic. Ce reproşează Dl Raţiu Consiliului Naţional? Că s'a constituit în mod arbitrar. Dar într'un exil totul e arbitrar,dacă nu corespunde unei necesităţi şi nu duce la un rezultat.Consiliul Naţional,şi nu un Comitet Naţional,a corespuns unei necesităţi în exil.Din iniţiativa Dlui Penescu şi a altor 30 de persoane,de diferite categorii,reprezentanţi ai Partidelor din Ţară şi Independenţi,s'a instituit Consiliul Naţional Român.Domnul Raţiu n'a aderat fiindcă Regele nu-şi dase consimţământul.CNR,trecut de o sută de membri din toate părţile lumii,s'a organizat pe secţii,a votat Statutul şi a ales democratic Birouri regionale şi Biroul Executiv Central,compus din 15 persoane.Statutul,după apropierea Regelui de Consiliul Naţional,i-a recunoscut prerogativa de a numi,dintre cei 15 membri ai Biroului,pe Preşedintele Consiliului Naţional.Regele a uzat de prerogativă şi a numit pe Preşedinte.Cu această ultimă formalitate,prevăzută mai ieri de Dl Raţiu ca singura condiţie de legitimitate a unui organ reprezentativ,CNR s'a instituit definitiv şi-l aşteptăm acum la fapte.Atunci ce mai vrea Dl Raţiu? El vrea un organ concurent cu firma "La adevărata Democraţie",un grup cu adevărat arbitrar şi nereprezentativ,lipsit probabil şi de sancţiunea regală.Nu mai pierdem timpul cu analiza unei propuneri năstrujnice,şi nici să arătăm consecinţele pentru luarea în serios a Exilului Românesc.Dl Raţiu nu arată prea mare coerenţă,echitate şi consecvenţă în idei şi în comportamentul politic.

Ne oprim însă la o afirmaţie gravă: CNR cuprinde o organizaţie ne-democratică! Dl Raţiu nu se desbară de clişeele propagandei.Dacă Partidul Social-Creştin Totul pentru Ţară declară la bază principiile Democraţiei Pluraliste,nimeni nu are dreptul să-i pună la îndoială buna credinţă până la proba contrarie.Dacă păreau altfel cu 40 de ani în urmă,nimeni nu poate să nege dreptul la evoluţie unor persoane sau organizaţii.Altfel de ce l-am crede pe Dl Raţiu că e democrat? Pentrucă o spune el? Pentrucă a fost membru al Partidului Naţional-Ţărănesc? Dar membri importanţi şi încă din aripa stângă a acestui partid au fost şi Armand Călinescu,Petre Andrei,Ralea,Ghelmegeanu,ceeace nu i-a oprit să fie stâlpii unei Dictaturi sângeroase.La fel democraţi de stânga din Partidul Liberal,Victor Iamandi şi Mitiţă Constantinescu,au fost servitori plecaţi ai lui Carol al2-lea. Până şi bătrânul şi binecunoscutul fruntaş al Partidului Social-Democrat Grigo-

rovici,a primit să intre în Guvernul şi să îmbrace uniforma Dictaturii Carliste. Atunci? Argumente ca nişte lovituri sub centură într'o controversă,nu sunt demne de cineva cu veleităţi de om politic.

Şi à propos de Dictatură! Il surprindem pe Dl Raţiu în flagrant delict de retuşare şi de omisiune.Dl Raţiu scrie în cuvântul înainte al Cărţii sale în limba franceză,citez: "...din 1940(..) m'am refugiat în Europa de Vest fiindcă nu puteam accepta nazismul german şi nu vroiam să trăiesc sub o dictatură,oricare ar fi ea".Dacă e aşa,de ce n'a plecat din Februarie 1938 şi a aşteptat în Ţară anul 1940? In aceşti doi ani nu a existat o Dictatură,şi încă ce Dictatură,în România? Sau Dl Raţiu nu consideră dictatură Regimul sanguinar al lui Carol II, fiindcă acesta a practicat de predilecţie decimarea Legionarilor? Şi apoi,după cât ne pare,Dl Raţiu nu chiar s'a "refugiat",ci a fost numit funcţionar la Legaţia din Londra.Nu extindem consideraţiile mai departe.Dl Raţiu are mijloace, e harnic,mobil şi deci poate fi util Exilului.Să renunţe la artificii superflue. Să facă,el şi Acarda,lucruri bune.Noi le vom semnala cu bucurie.

- <u>Asasinat în Catedrală</u>.- Arhiepiscopul Valerian Trifa şi-a depus certificatul de cetăţenie americană.Nu însă şi Cârja arhiepiscopală.Cetăţeniile le dau şi le pot lua înapoi oamenii,Statele.Harul preoţesc coboară dela Dumnezeu şi nimeni nu-l mai poate retrage.

Contra Arhiepiscopului Trifa asistăm la organizarea gigantescă a unui "Asasinat în Catedrală".Un asasinat executat nu cu junghierele sicarilor,ca acum opt secole contra Arhiepiscopului de Canterbury,Thomas Beckett,ci cu toate mijloacele Societăţii moderne.Dela Procurori şi Judecători cu paragrafe falsificate, până la limbi şi condeie otrăvite în Congres şi mass-media,s'au năpustit pe Vlădică.Cazul se înscrie ca un derivat al unui vast proces înscenat la scară universală,pe care trebue să-l judecăm şi noi cu mintea rece.Noi azi ne facem doar ecoul simţirii autentic creştineşti şi româneşti,solidară neprecupeţit cu Arhiepiscopul inocent.Patimile omeneşti adevărate ajung la paroxism şi apoi se sting cu încetul.Acele morbide şi simulate mocnesc însă sub cenuşă şi pot fi reaprinse oricând,după oportunitate.Crimele cele mai crapuloase,ereziile cele mai scelerate,găsesc indulgenţă şi pot fi iertate.Numai cei cândva cu o credinţă dreaptă,nu au dreptul la amnistie.Ei se pot lepăda de ea,chiar s'o trădeze.Totul e de prisos.Pe fruntea lor rămâne o pecetie,şi peste patru decenii.Să avem însă răbdare.Justiţia biruie totuş mai întotdeauna.Orbiţii de azi,pot deschide mâine ochii la lumină.Să aşteptăm senini ziua aceea.

- <u>Două surprize</u>.- Prima surpriză ne vine dela Dl Radu Câmpeanu,cu "Scrisoarea deschisă",adresată recent Părintelui Boldeanu.Noi nu ne oprim la somaţiile făcute Prelatului.Părintele Boldeanu are destulă experienţă pentru ca să nu ne amestecăm în gândurile Sfinţiei Sale.De altfel nici nu ştim dacă Părintele a acceptat alegerea Adunării dela Madrid.

Altceva reţinem din scrisoarea Dlui Câmpeanu,şi anume ce ne pare nu tocmai o balanţă justă faţă de Partidul Social-Creştin Totul pentru Ţară.Mai întâi o eroare,să sperăm fără voe.La Madrid nu s'a înfiinţat un nou Partid,ci s'a întregit numai titulatura vechiului Partid Totul pentru Ţară,cu atributele Social-Creştin,extrase din propria-i substanţă.La 3 Iunie 1978,Dl Câmpeanu a semnat ca Reprezentant al vechiului Partid Naţional- Liberal actul de naştere a Consiliului Naţional Român,alături de Reprezentanţii Partidului Totul pentru Ţară.La întâlnirea dela Strasbourg în Septembrie 1978,am insistat asupra introducerii vocabulelor Social-Creştin în numele Partidului,spre satisfacţia Dlui Câmpeanu şi a altora.Câteva zile mai târziu,tot în Septembrie,la convorbirea dela Bruxelles cu Deputatul <u>Social-Creştin</u> pentru Bavaria în Parlamentul European,Otto de Habsburg,Dl Câmpeanu,la întrebarea cine formează Consiliul Naţional Român,a înşirat pe rând partidele participante.Când a ajuns la "Totul pentru Ţară","Tout pour la Patrie",cum a tradus Dl Câmpeanu,am citit o nedumerire în ochii Deputatului-Serenissim.Atunci am intervenit: "Le Parti Tout pour le Pays,est de facture Sociale-Chrétienne - Partidul Totul pentru Ţară e de factură social-creştinnă". Faţa lui Otto de Habsburg s'a luminat,Dl Câmpeanu avea aerul mulţumit,şi am trecut mai departe.Mai toţi ne îndemnau,din direcţii diferite,şi Dl Câmpeanu,şi Dl Penescu,şi Dl Vinogradschi,să dăm Partidului o numire mai clar democratică.Numirea Social-Creştină părea să-i mulţumească.Iacă,am dat-o!

Noi ne-am dus deci la Madrid în vara aceasta,nu ca să ne dedicăm ocultismului,nici să ne îmbăem în "nostalgii perimate",după "fantasme de partide fictive",nici să rătăcim ca "stafiile",cum persiflează cu atâta graţiozitate Dl Câm-

peanu.Acolo,la Madrid,am dat înfăţişare înoită unei realităţi mai acttuală ca niciodată.Nu intră în intenţia nimănui să activeze în Exil pe plan de partid.Dacă Dl Câmpeanu îşi dă osteneala să citească expunerea,destul de redusă,despre Partidul Social-Creştin Totul pentru Ţară,va găsi firul social şi creştin întins încă din 1919,şi va vedea la urmă că acţiunea lui în Exil se resoarbe în Consiliul Naţional Român.Dar oricine militează în Exil,persoane sau grupări,inclusiv Independenţii,trebue să ştie la ce familie de gândire aparţine,ce identitate politică poartă.Ce factură politică mai modernă în Europa vrea Dl Câmpeanu decât aceea social-creştină? Cât despre Legiune,pomenită în scrisoare,Legiunea Arhanghelul Mihail e un fenomen profund românesc,pe care ar fi bine ca Dl Câmpeanu să-l studieze cu luare aminte,fără prejudecăţi,fără clişee,fără locuri comune, dacă nu vrea să greşască în Politică.Fenomenul legionar e adânc înrădăcinat în conştiinţa clandestină românească şi va reieşi iarăşi cândva la suprafaţă în alte forme de libertate,comune la toate partidele viitoare.Această renaştere cât de târzie,trebue studiată şi pregătită din timp de cine vrea să se înscrie în cadrul Democraţiei Pluraliste de mâine.

Căderea în facilism,efecte de mâna stângă,capricii nocive,alternative nemotivate serios,pot fi ignorate de anumiţi alţii,nu sunt însă admisibile la Dl Câmpeanu.Noi,din generaţia la amurgul vieţii,ne-am pus speranţe în Radu Câmpeanu,Şerban Orescu,Ioana Brătianu,Bărbăneagră,Bidian,Zamfirescu,Bălaşu,Filiti,Korne,şi alţii, încă în puterea vârstei,să ducă mai departe misiunea Exilului Românesc! Rostul nostru aicea,definit de atâtea ori,până şi în numărul de faţă din "Vatra",nu e acela de a ne pierde în certuri de emigranţi nevoiaşi.Dar acestea le tot repetăm de vreo 30 de ani,în zadar.

x x x

A doua surpriză ne-o aduce o foaie de dincolo de Ocean,care face reclamă pentru turism în RSR.Găsim acolo un articol despre 23 August 1944.Articolul,nici nu l-am fi luat în seamă.Noi am scris quasi exhaustiv despre acest Act tragic.Au scris destul,despre el,şi alţii.Ne-am propus să-l lăsăm în paranteză până la noi ordine,ca mai toată presa din Exil,anul acesta.Dar am descoperit semnătura,a Inginerului Mircea Ioaniţiu.Incă odată se adevereşte aforismul "Fereşte-mă,Doamne, de prieteni!".Cartea Nicoletei Franck şi articolul Dlui Ioaniţiu,lasă,ca o mare laudă,pe umerii Regelui,răspunderea Actului dela 23 August.Ceeace confirmă,din partea cealaltă,teza adversarilor acestui Act cu urmări catastrofale.

Articolul Dlui Ioaniţiu nu aduce mai nimic nou,afară de motivarea celei mai înalte decoraţii sovietice,acordată Regelui de Stalin,pentru merite excepţionle. Incolo,clişeele justificative obişnuite.Ba da,mai aduce ceva nou,posibilitatea de reîmprospătare a compromiterii Regelui,cu exhibarea din senin a acestui Act nefast în Istorie.In adevăr,Dl Ioaniţiu este,după cât se spune,colegul favorit de şcoală,prietenul personal şi secretarul devenit onorific prin distanţă,al Regelui.E de presupus că cei doi colegi şi prieteni,în plus unul patron şi celălalt slujitor,şi-au păstrat relaţiile din totdeauna.Ergo,e de bănuit că Dl Ioaniţiu nu a ieşit din umbră după 30 de ani,şi încă cu un subiect atât de exploziv, fără ştirea patronului.Dacă ar fi aşa,ar fi grav,ţinând seama mai ales şi de foaia atât de deochiată,acuzată de colaboraţionism,aleasă de Dl Ioaniţiu ca să debuteze cu un act provocator.Aceasta ar însemna că Regele prin interpus şi de conivenţă ascunsă cu susţinătorii din Ţară ai foii compromise de peste Ocean,ar ţime cu tot dinadinsul să îndese şi azi pe gâtul Exilului şi al Poporului Român, vipera care înveninează soarta lor de peste 36 de ani.

Nu reţinem această ipoteză,totuş.Este greu de crezut că astăzi Regele,în general atât de prudent,are interesul să provoace Exilul şi Poporul Român.Nu reţinem nici a doua ipoteză,şi anume că Dl Ioaniţiu s'a lăsat,sub presiune,folosit de anumite cercuri dinăuntru şi din afară,ca să compromită colaborarea Regelui cu Exilul şi Consiliul Naţional.Rămânem,cel puţin până la proba contrarie,la cea de a treia ipoteză,cea mai simplă.Dl Ioaniţiu,neiniţiat în probleme,nedotat în Politică,nu prea conştient de consecinţe,a ieşit de capul său cu articolul despre 23 August,crezând că face bine.Dar prin subiect,autor şi foaie,Regele poate fi compromis prin interpretare,ca în prima ipoteză.Dl Ioaniţiu,dacă e de bună credinţă şi ţine la colegul său,e obligat să precizeze urgent,într'o foaie care apare mai des şi regulat,că Regele nu are niciun amestec în isprava sa gazetărească.Dacă nu face aşa Dl Ioaniţiu,să fie desminţit din partea Regelui,cum s'a procedat anul trecut faţă de anumite zvonuri de mandat.Şi dacă nu o face nici unul nici altul,de grabă,atunci suntem siliţi la alte concluzii,mai dureroase.-

M.F.Enescu

V A R I A

* La 20 Augustvs'au împlinit 40 de ani dela asasinarea lui Trețki, în Mexico. Pomenim faptul nu pentru persoana dispărutului, ci pentru a nu uița de metoda urmăririi și lichidării adversarului de către bolșevici. Asasinul, un spaniol, n'a ezitat în fanatismul său, alimentat cu ruble, să dea cu securea în căpățână. La ieșirea din închisoare, după 20 de ani, el s'a dus glonț în Cehoslovacia, cu regim de respectuos depozitar al stalinismului, apoi la Moscova, primindu-și medaliile meritate, ca unul care a știut bine să omoare și-apoi să aștepte cu încredere...

* Rusia acordă acum Poloniei substanțiale credite pentru achiziționare de materii prime din Occident. De obicei, creditele se acordă pentru plasarea produselor proprii; dar aici se vede că sunt alte socoteli...

* In timp ce cubanezii fug cu miile, preferând "exploatarea" capitalistă, măcelarul Angel Ortiz din Havana, care primește numai de trei ori pe lună case cu ceva carne pentru care consumatorii se bat la coadă, afirmă că el are toată încrederea în regim. Și pe bună dreptate: unde ar mai găsi el să lucreze o zi din zece?...

* Mirându-se ce să mai distrugă, niște derbedei au dinamitat vestita statuie a Libertății dela intrarea în portul New Yorkului. Paternitatea isprăvii au revendicat-o trei organizații extremiste! Herostrat fusese mai onest: incendiind templul Artemidei din Efes, una din cele șapte minuni ale lumii, el spusese deschis c'a făcut-o cu scopul de a-și eterniza numele în Istorie.

* Mulți se "laudă" c'au participat la războiul civil din Spania, de partea comuniștilor; dar de un anume "român", Leo Herșcovici, nu-i nicio îndoială.

* Intre 1968-79 au fost expulzați din Italia 50 de agenți-spioni cehoslovaci. Aceștia furnizaseră și arme teroriștilor italieni. Se presupune că Aldo Moro a fost ținut de teroriști tocmai în ambasada cehoslovacă.

* Se zice că numele lui Karmal, trădătorul poporului afganistan, numai întâmplător are o rezonanță orientală, ci ar fi fost format cu jurământ ideologic din: Karl Marx-Lenin, luându-se din acestea: Kar + Ma + L =Karmal. Semn de "puritate" ideologică e că a fost omis numele lui Stalin. Atunci numele nevertebratului poate ar fi sunat: Karmalest...

* La întrebarea reporterului, dacă acum va dezvolta relații cu China, un director de întreprindere din Taiwan răspunde scurt și categoric: Nu! -De ce nu? întreabă mirat reporterul. -Dar de ce-ar fi da? -E o piață de desfacere uriașe, posibilități de plasament.. -Și dacă e? Ziaristul insistă, dar interlocutorul i-a taie scurt: I-ai văzut d-ta pe chinezi să plătească?...

* Șef al mafiei new-yorkeze a fost, ani dearândul, evreul Mayer Lanski. Isgonit din USA, în 1972, a încercat să se adăpostească în Israel, dar n'a fost primit din cauza vârstei. N'a fost tolerat nici în țările Americii Latine. In cele din urmă a fost pus la zdup în Miamy, din niscaiva "rasizme". Dac'avea baftă, să fie prin 1945-49, își găsea cea mai bună primire în Repereul Anei Pauker...

* Iluzorie se dovedi nădejdea că moartea șahului va aduce deslegare soartei ostatecilor americani dela Teheran. Muri omul degeaba! Și curajoșii oameni politici ai vremii noastre, îi vedeai cum, ca de frică, mormoneau în bărbi niște cuvinte oarecare de condoleanțe. Işi dau seama acum că soluționarea problemei va veni abia la moartea ayatollahului Khomeini..

- Fug și iar tot fug, din țările marxistizate, spre Israel, evreii; dar apoi, cei mai mulți uită să mai meargă acolo, ci năzuesc drept spre Occident, unde "făgăduințele" par mai consistente. Ba și din Israel a început exodul spre Canada, USA și Europa. Cauza pare a fi explicată de gluma cu evreul care, întors de prin lume să-și dea sfârșitul "acasă", în Israel, a destăinuit fiilor săi: "Israelul e bun pentru a muri în el, nu pentru a trăi"... Dar ce-or mai fi vrând oamenii aceștia, rătăcitori prin alte sânuri decât al lui Avram, deși acum au țară?

- James M.Ennes Jr., desvăluie într'o scriere a sa că vaporul american "Liberty" a fost scufundat în 1967 de către Israel din ordinul lui Moshe Dayan, pentru a se nimici astfel o mărturie de atac provocator asupra Siriei. Lyndon Johnson a trebuit să mușamalizeze adevărul, acceptând versiunea "oficială" că scufundarea s'ar fi produs dintr'o greșală. Autorul cărții însă, supraviețuitor al nenorocirii de atunci, știe mai bine cum stau lucrurile.

- Uniunea sovietică cheltuie săptămânal milione de dolari pentru bruierea posturilor occidentale în limba rusă. Hei, frica costă scump. Acum, e frica de aflarea adevărului cu greva muncitorilor poloni și cu sindicatele lor libere. Față de această primejdie, rușii au găsit prețul chiar ieftin..

S.G.Bănățeanu

SCANDALUL DIN AMERICA

Ceeace numim principalul bastion al lumii libere contra expansiunii comuniste,ţine să ne spulbere orice nădejde,lăsându-ne resemnaţi părerii că liberarea robilor va veni numai din lăuntrul ţărilor respective.America s'a clădit în adevăr pe baza virtuţilor creştine,simbolizată de Statuia Libertăţii la principala ei poartă atlantică.Dar prin sita imigrării s'a strecurat,pare-se,un virus,care i-a tot minat trăinicia zidirii,constrângând "puritana"America,deşi victorioasă şi atotputernică,până la ruşinea dela Yalta.Iar de-atunci merge tot ca racul,cedând mereu teren Satanei bolşevice.Cui prodest? Cine şi ce foloase speră dela această îngenunchiere a singurei Puteri de care se teme Rusia?

In acest context vedem noi cazul Trifa,încadrat în acţiunea de demolare a stâlpilor sigur anticomunişti din Statele Unite.Pentru astfel de treabă,toate armele Infernului sunt bune,dela minciună la asasinatul moral,dacă nu şi mai mult.Şi e ciudat să vedem în fruntea conspiraţiei nişte evrei din ţară,ca farmacistul Kremer,ambasadorul Bogdan şi rabinul Rosen.Pentrucă evreii se plâng peste tot că's persecutaţi în ţările robite,de unde vor să scape.Dar dacă,după ce-au împins din răsputeri la triumful marxismului,s'au convertit în adevăr,ce interes mai au să vadă America slăbită,adică ţara dela care se speră cel mai mult? De ce s'au năpustit aşa de fioros contra arhiepiscopului,cu acuzări holocaustice,când ştiu prea bine că acesta nu-i în stare să ucidă o furnică? Infamie cu atât mai evidentă,cu cât se ştie că Trifa nici n'a fost în ţară în timpul războiului! Atunci,ce fel de "criminal de război" putea să fie? Dar în scopurile lor ultime,greu de înţeles,au fost convinşi desigur că Vlădica,ori rezistă,şi atunci îl vor doborî cu martori mincinoşi; ori intră la tocmeală,plecându-se,şi atunci îi vor folosi funcţia şi prestigiul,în slujba lor,chiar în America.Dar acest Moţ,luminat,mândru şi energic,le-a dejucat prevederile,lipsindu-se de cetăţenia unei ţări care nu-i capabilă să-şi apere nici pe cei mai devotaţi fii ai săi. Căci procesul,fiind în realitate pur politic,ar fi fost de aşteptat ca cei dela cârmă să-şi protejeze stâlpii ce-i garantează existenţa faţă de maşinaţiile bolşevice,ferindu-şi în acelaş timp turma de contaminarea lupilor în sutană.

Predarea actului de cetăţenie s'a produs la 25 August."Renunţarea mea la cetăţenie nu trebue considerată ca o recunoaştere a acuzaţiilor -a declarat P.S. Sa.Adeărul este că procesul împotriva mea s'a extins întru ceva mult mai cuprinzător - o chemare în judecată a mediului politic şi ideologic al României din anii premergători războiului,acum 50 de ani.Ca să se ajungă la acest scop evident,eu am devenit ostatec al cetăţeniei mele,forţat să servesc ca instrument în condamnarea ţării mele de naştere şi mai ales a Mişcării Legionare din acei ani, precum şi a multor bărbaţi şi femei de calitate excepţională,care au sacrificat aşa de mult pentru ceeace s'a crezut atunci ca să fie cea mai bună soluţie pentru rezolvarea problemelor complicate ale României.Acest lucru nu-l pot accepta şi nici nu pot permite ca să continue.. Priorităţile sunt clare.Pentruca Episcopia Ortodoxă Română din America să poată supravieţui şi să rămână liberă,nu se poate permite ca interese şi influenţe de din afară să transforme strădania mea de a reţine cetăţenia americană în o luptă între Biserica mea,Guvernul meu american şi Ţara mea de naştere",încheie bravul Moţ.La care avocatul său,Woods,adaogă câteva comentarii: "Lupta pentru supravieţuire a început acum 30 de ani,cu rezistenţa la presiunea Guvernului Comunist din România de a controla Biserica Ortodoxă Română din această ţară.. Episcopul Trifa e omul care niciodată n'a negat sprijinul dat din toată inima grupării naţionaliste Mişcarea Legionară.. Nu se poate nega că el şi-a ridicat vocea şi a criticat ceeace el şi mulţi alţii au socotit influenţa excesivă a Evreilor Români în viaţa politică şi economică a ţării"."Ce n'am putut însă tolera -adaogă P.S.Sa,într'o scrisoare către parohii-,e nedreptatea ce mi se face într'un proces prin care sunt acuzat de crime pe care nu le-am comis,şi mai ales planul de a se folosi acest proces pentru a slăbi Episcopia şi pentru a prezenta România ca o ţară unde studenţii nu făceau altceva decât pogromuri anti-semite.Istoria nepărtinitoare e mărturie că nu numai eu,dar nimeni în România nu s'a făcut vinovat de crime împotriva umanităţii. Ospitalitatea şi omenia poporului român au atras sute de mii de Evrei din toate părţile,iar statisticele arată că la sfârşitul ultimului război se aflau mai mulţi Evrei pe teritoriul Statului Român decât au fost la început., Tratatul comercial şi chiar bunele relaţii dintre Statele Unite şi RSR au fost condiţionate de cooperare în condamnarea mea.. Cât priveşte viitorul,vă mărturisesc că nu

depinde de mine.Un lucru însă îl ştiu,şi anume: sub presiuni de dinafara nu mă voi retrage din funcţia de Episcop pe care o am prin încrederea D-Voastră.Am luat deasemenea toate măsurile ca Episcopia să-şi continue misiunea în mod nestingherit"."Am înţeles că procesul meu urma să fie folosit ca ocazie de publicitate pentru interese particiilare şi pentru a strica bunul nume al poporului român -mai spune P.S.Sa congresiştilor,la 20 Septembrie.Se făcuseră pregătiri ca procesul să se pună pe benzi de televizor care să se distribue la şcoli ca material de învăţământ.Martori de meserie se pregăteau să vie în faţa judecătorului ca să plângă anumite suferinţe care,chiar dacă ar fi reale,n'au nimic de aface cu procesul ori cu faptele mele.Titluri mari în gazete ne-ar fi pus,pe mine şi Episcopia,alături cu Nazismul,crimele de război şi altele.N'am dorit să văd că acest lucru să se întâmple Bisericii mele şi credincioşilor ei".

Reacţiunea la cabală a fost spontană.Românii au trimis energice proteste parlamentarilor,autorităţilor şi presei.Interesant că presa şi posturile de radio-televiziune,aşa de zeloase în defăimarea Episcopului,s'au ferit să înregistreze şi protestele! Biserica din Youngstown a emis,sub semnătura Arhimandritului basarabean Roman Braga,a preşedintelui Chetian şi a secretarei Sandra Carulea,o declaraţie în apărare: "A spune istorii îngrozitoare despre nazişti -citim între altele-,e astăzi afacere rentabilă.. Acţiunile întreprinse de o parte din agenţiile de presă au fost iresponsabile şi de necrezut.. In străduinţa de a identifica un motiv al acestui atac continuu din partea anumitor grupuri interesate din comunitatea evreiască,nu ne-am mira dacă acest atac ar fi întâi de toate un mijloc pentru a câştiga simpatie pentru cauza Evreilor.Apelând la simpatia Americanilor şi influenţând opinia publică,poate că se uşurează obţinerea de ajutoare din fondul de asistenţă al Statelor Unite şi sprijin militar pentru Israel. Marile exagerări despre Holocaust şi despre războiul civil din Bucureşti,din 1941,ne fac să credem că acesta este adevărul.Ne întrebăm şi aceea,dacă nu cumva acest atac ar putea fi pur şi simpluEvreul împotriva Creştinului? Comunitatea evreiască se plânge de persecuţie din partea creştinilor.Noi întrebăm: Cine persecută,pe cine? Unei parohii a noastră i s'a refuzat permisia de a construi, pentrucă anumite grupuri evreieşti au pretins că parohienii noştri ar fi nazişti. In Decembrie,un grup de Evrei a primit autorizaţie să demonstreze în faţa unei biserici a noastre.. Una dintre bisericile noastre a fost atacată cu bombe incendiare de către un grup de Evrei.. Cine persecută,pe cine?.. Deputata Holtzman a legănat morcovul "Tratatului de naţiune favorizată"cu România ca schimb.. Vom continua din toată inima sprijinul nostru pentru Arhiepiscop".

Convocat pentru alegerea unui Episcop-Vicar,Congresul Eparhial dela 20 Septembrie,la care a participat cel mai mare număr de preoţi şi delegaţi care s'au strâns vreodată de când există Episcopia,constată că murdara acţiune "s'a întâmplat să coincidă cu planul organizaţiilor evreieşti de a reînvia teoria "Holocaustului".. Case de filme au început pregătirea de teme care să fie difuzate, iar gazetele dedicau pagini întregi reportagiilor despre pierderile Evreilor în timpul răsboiului.Toate aveau lipsă de material nou şi de câteva linii senzaţionale care să impresioneze publicul american.S'a găsit.. că aici ar fi un caz bun,fiind vorba de un Ierarh al Bisericii Ortodoxe,al cărui nume pe pagina întâia ar putea atrage atenţia mai multor cititori.. Niciun protest,nicio desminţire şi niciun argument n'a mai fost în stare să oprească campania agenţiilor de presă,a ziarelor şi a posturilor de radio şi televiziune.. Gazetele evreieşti din Israel au publicat în continuu chemări de martori cari să facă depoziţii împotriva Prea Sfinţiei Sale Valerian.. Explicaţia că aşa ceva e posibil într'o ţară ca America poate fi găsită numai cunoscând că această ţară e un conglomerat de blocuri economice şi politice şi se cârmuieşte prin acomodarea pe care conducătorii o pot face între acestea.. Dacă se întâmplă ca cineva,fie el chiar şi Preşedintele Statelor Unite,să nu fie agreiat de grupul dominant,el cade victima circumstanţelor".Citim în Rezoluţia votată: "Parohile şi credincioşii Bisericii Ortodoxe Române din America n'au cuvinte adecvate pentru a exprima şocul şi trauma provocate de ştirea că Arhiepiscopul Valerian.. după o luptă lungă şi obositoare,a fost forţat să renunţe la cetăţenia americană.. Acest Congres,conştient de responsabilităţile sale.. respinge categoric acuzaţiile aduse.. ele fiind fără bază ori substanţă.. Congresul exprimă Prea Sfinţiei Sale adâncă mulţumire şi-l asigură şi pe mai departe de sprijin fără de rezervă,ştiind că s'a dăruit total pe sine însuşi credinţei ortodoxe şi Episcopiei noastre".Demna rezoluţie e semnată de secretarul Episcopiei,părintele Laurence Lazăr.

Ce-am mai putea adăoga? Mirarea că.. Ierarhii lui Ceauşescu,cunoscând adevărul,n'au intervenit pentru curmarea mişeliei? că sucursala lor din America,cu oameni de talia bucovineanului Ursache,şi a arhimandritului Vasile Vasilache, n'a schiţat niciun gest de frăţie românească,deşi lasă a înţelege că e "de sine stătătoare"? Că nici evreii "cum-se-cade" nu s'au gândit să intervină,cu tot interesul de -a evita urmările psihologice ale nedreptăţii? P.S.Valerian,căruia nu i s'a putut găsi nimic "ne-cuşer" în viaţa-i privată şi a trebuit să se recurgă la minciuna crimei într'un război în care nici nu era în Ţară,poate fi mândru de cei 30 de ani de păstorire,evanghelică şi românească,a fraţilor noştri din America.Chiar dacă mârşăvia,hrănită din ură şi orbire,ar reuşi să-l scoată şi din ţara-i de adopţie,întreg pământul este al lui Dumnezeu.Eparhia-i se întinde pe amândouă continentele americane,şi mai e loc şi'n Vechiul Continent. Oamenii vrednici sunt peste tot bineveniţi.-

Petre Vălimăreanu

&& Consiliul Naţional Român a însărcinat pe dl Nicolae Penescu cu facerea şi prezentarea unui Memoriu la Conferinţa Europeană de Securitate şi Cooperare din Madrid.Memorii au mai pregătit,în acest scop,Comunitatea Românilor din Spania,prezidată de dl G.Dumitrescu,şi un grup de Români dela Paris,în frunte cu dnii Korne,Câmpeanu,Filiti,Zamfirescu,etc.

&& In înalta administraţie a Vaticanului a fost numit acum un an,la 15 Octombrie,ca secretar la Sacra Congregazione per le Cause dei Santi,monseniorul Traian Crişan,rectorul Bisericii Române din Roma,născut în 1918,odată cu România Mare,la Iara(Turda).Dacă îmbucurătoarea veste este abia acum difuzată,e din cauza excesivei modestii a Sfinţiei Sale.

&& Secţia germană a Societăţii Academice Române,prezidată de dl prof.C.Sporea a avut o adunare Luni 20 Octombrie la München,pentru prezentarea statutelor definitive,expunerea activităţii din cursul anului şi proecte de viitor.S'a remarcat cu satisfacţie prezenţa scrierilor organizaţiei la expoziţia Congresului mondial pentru problemele sovietice şi ale Europei de Răsărit,la Garmisch.

- O altă ramură a S.A.R.s'a constituit în Franţa,având ca preşedinte pe dl Sergiu Grossu,secretar Mihai Sturza şi casier Cornel Crişan.

&& Părintele Wurmbrand publică,în "Stimme der Märtyrer"din Septembrie,sumele cu care Consiliul Mondial al Bisericilor a ajutat haitele de angajaţi ai Moscovei la "eliberarea" Angolei,a Mozambicului şi Rodeziei şi la subversiunile din Africa de Sud: milioane şi milioane de dolari!

&& Secţia germană a Consiliului Naţional Român,întrunită Sâmbătă 11 Octombrie la Mainz,a hotărît următoarele: intensificarea acţiunii pentru salvarea preotului Calciu; urgentarea apariţiei publicaţiei CNR; strângerea de material în legătură cu sindicatele libere din România şi cu samavolniciile guvernului de ocupaţie; avocatul Virgil Popa va întocmi Regulamentul interior al acestei secţii,a cărei titulatură va fi "Secţia Europa Centrală şi de Nord"; înfiinţarea unui birou de documentare sub conducerea ing.P.Morcov; noii aderenţi la CNR vor primi calitatea de membri numai după un stagiu de un an; o delegaţie c mpusă din dna secretară Negrea şi dnii Enescu şi Vălimăreanu va însoţi pe dl Penescu la Madrid.Materialul pentru Memoriu a fost predat de dl Bidian dnei Brătianu(Paris)

&& Dl V.Tosca a trimis Asociaţiei Scriitorilor,la Bucureşti următoarea scrisoare: "Doi tineri priveau cu un sentiment de încântare decorul flocoatelor armâneşti din vitrina unui magazin,la Roma.La un moment dat aud: "Vedz vre frate că flucăţli armâneşti agiunsiră tu tută lumea? Noi prindi s'him pirifani câţe featili armâni adară un lucru multu bun".. I-am întrebat cu ce se ocupă în Italia.Imi răspunseră că studiază medicina.. I-am întrebat: De ce n'aţi mers în ţară să studiaţi medicina? Am primit următorul răspuns: "Statele din Balcan n'înglisiră sculiadzli şi biseriţili româneşti,iar aţeli cari conduc România n'înglisiră şi eli societatea de cultură macedo-română.Cu alti sboari,noi nu putem s'făţem vâră diafuraua,şi unli şi alandză nu nă vor bunlu,tuţ mutrescu s'nă facă arăulu.Şi tr'aestu lucru noi vinim în Italia".Noi nu facem niciun comentar acestui dialog.Ar fi bine ca Dvoastră să faceţi critica actualului eveniment,şi în special creatorii de cultură aromâni,cari prin munca lor contribuie la prosperarea culturii fraţilor noştri din stânga Dunării".-

&& S'a prezentat la televiziune "Moartea unei prinţese",cu executarea prinţesei saudite Mishaal şi decapitarea iubitului ei,în conformitate cu prevederile Coranului pentru cei ce comit adulter.Dacă luau avocat pe dl Brădescu,se salvau,ba mai căpătau şi nişte decoraţii..

DIN ZIARE,CĂRŢI,REVISTE

- Nixon,în "Adevăratul război": După 1980,America va trebui pentru prima oară în istoria contemporană să înfrunte două realităţi concrete.Prima e că,dacă isbucneşte războiul,riscăm să-l pierdem.A doua e că putem să fim învinşi şi fără război.Această a doua perspectivă e mai probabilă ca prima.. Avem capacitatea materială,forţa economică şi tehnică de a învinge.. dar capacitatea singură nu-i deajuns.. Dacă Statele Unite nu-şi sporesc simţitor bugetul militar,în 1985 Rusia sovietică va avea fără niciun dubiu superioritatea nucleară,o zdrobitoare superioritate pe sol şi cel puţin paritatea pe mare.. Dacă nu luăm măsuri,va fi perioada celui mai mare pericol pentru St.Unite şi pentru Occident.. Rusia e vulnerabilă în mai multe puncte.Primul e în însăşi natura comunismului.Niciun popor n'a ales liber să trăiască sub un regim comunist.Nicio naţiune nu rămâne sub un regim comunist decât cu forţa.. Alt punct vulnerabil stă în dihonia dintre Rusia şi China.. Al treilea punct,decisiv pentru lumea occidentală,e constituit de faptul că,economiceşte,capitalismul funcţionează pe când comunismul,nu.. Intrebat care va fi,după părerea lui,situaţia Statelor Unite în jurul anului 2000,Edward Teller,tatăl bombei cu hidrogen,se gândi îndelung,apoi îmi răspunse că sunt 50 de probabilităţi dintr'o sută ca Statele Unite să nu mai existe.Il întrebai dacă înţelegea pe plan material,sau ca sistem politic.El îmi răspunse: Una,sau alta,sau amândouă împreună.Dar asta nu trebue să se întâmple.. Putem spera ca sistemul sovietic să se schimbe într'o zi,dar e foarte periculos să ne bazăm politica pe această speranţă.

- S.Schafferman,în "Revista mea",Tel Aviv,15 Aug.1980: Excedată de mulţimea proxeneţilor şi traficanţilor de droguri,originari din Israel,poliţia Germaniei Federale a înfiinţat o secţie specială pentru reprimarea gangsterismului evreiesc.. O spune Jacques Derogy,mare reporter internaţional,pe deasupra bun evreu şi iubitor al Israelului.. In ochii lui,Israelul este ţara cea mai coruptă din lume.Bătrânul mafiot american Meir Lanski poate veni să-şi regizeze o înmormântare pioasă în ţara sfântă,ţara unde s'a fixat centrul traficului de droguri, unde funcţionează piaţa neagră a devizelor,ţara scandalurilor financiare,a corupţiei şi şantajului,ţara kidnapingului,ţara unde se sustrag arme din depozitele armatei spre a fi vândute teroriştilor,ţara unde lumea interlopă stipendiază activitatea unor personalităţi proeminente,dar în acelaşi timp îşi lichidează concurenţii cu ajutorul dinamitei ascunsă în caroseria maşinii sau aşezată în pragul locuinţelor.Tabloul este din cale afară de sumbru,dar din nenorocire de un realism imposibil de contestat.

- Virgil Popa,în "Buletin informativ pentru legionari",Iunie 1980: Modul cum Căpitanul(cu marele lui simţ de cunoaştere a realităţii,de cercetare şi informare asupra momentului şi terenului dat..)concepea ca să fie dusă bătălia,ni-l spune tare,indirect,dar foarte clar.In scrisoarea trimisă Profesorului Iorga,îi scrie: "...Nu veţi întâmpina nici D-voastră.. şi nici ceilalţi toţi,care v'aţi asumat răspunderea unei sângeroase şi nedrepte opresiuni,nu numai nicio violenţă,ci nici măcar o opunere".. Acest ordin "indirect" nu s'a executat,şi nici altele venite în mod direct.Starea de spirit printre legionari era înfruntarea acelor cari în curând vor deveni asasinii lor,fără să fie domolită de acei cari puteau şi erau datori s'o facă.Consecinţele sunt bine cunoscute,iar greşelile de calcul,extrem de dureroase.

- Gelu Moldovan,în "Buletin informativ",Apr.1979: Inginerul Marinescu a fost arestat şi dus la Canal pentrucă organizase una din nenumăratele formaţii de rezistenţă contra comuniştilor.La arestare,s'a găsit la el şi "Glossa" lui Eminescu. -Banditule,mai scrii şi poezii! Las'că ţi le scot eu pe nas! l-a luat în primire anchetatorul. -Nu scriu nicio poezie! încearcă Marinescu să se apere, dar două palme l-au făcut să regrete că nu s'a născut poet.Ofiţerul scoase dintre hârtii o coală,pe care scrisul măruntel al arestatului nu putea fi contestat. -Dar asta cine(urmează o înjurătur)ă a scris-o? -Eu! -Aşa dobitocule,bine că recunoşti.Dă o declaraţie! -Păi,eu am scris-o după Eminescu,Dom'locotenent! Urmează o explozie de pumni şi înjurături: Cum dobitocule,crezi că mă duci pe mine? Auzi colo: "Vremea vine,vremea trece!"Tragi speranţă,banditule,că se vor schimba vremurile? Aşteaptă în puşcărie până s'or schimba! Auzi mai departe: "Chiar de-or fi cu stea în frunte,nu te prinde lor tovarăş".Adică,ticălosule, ştia Eminescu ăla,că noi o să purtăm stea la chipiu? şi faci şi instigaţii în public,să nu se prindă tovarăşi cu noi! Ei,las'că recunoşti tu îndată! Şi până la urmă,Marinescu a recunoscut c'a scris.. Glossa lui Eminescu!

NOTE ŞI COMENTARII

&& Doamna preoteasă Valeria Vasiloschi a împlinit,la 4 Septembrie,frumoasa vârstă de 90 de ani.S´a născut în 1890 într´un sat din Bucovina,pe atunci "Austriacă",ca fiică de preot.Şe se cunoaşte zelul românesc depus de preoţii şi dascălii din provinciile subjugate,pentru menţinerea trează a conştiinţei naţionale.Crescută de mică într´o atmosferă de "iredentism",dânsa a mers la Şcoala Normală din Cernăuţi,ca să devină învăţătoare,într´o vreme când fetele erau destul de rare şi la şcoala primară.Dar soarta a împiedicat-o să exercite această nobilă profesie,căci,devenită preoteasă,o aşteptau alte îndatoriri,cărora le-a făcut faţă în mod exemplar,cum poate mărturisi oricine a trecut pragul casei părintelui Vasiloschi,la Iaşi,la Bucureşti,sau în Germania.De aceea se şi bucură de dragostea celor din jur,- afecţiune binevenită mai ales acum,când se vede singură la bătrâneţe,după ce şi-a pierdut unicul fecior,ofiţer aviator,căzut pe frontul contra bolşevismului,şi două fete la vârstă tânără,ca apoi să-şi piardă şi tovarăşul de viaţă.Doamna însă continuă să participe,şi destul de activ,la toate manifestările româneşti,mereu în nelipsitu-i costum naţional.Mai slab stă cu vederea,dar,în situaţia de azi,poate nu pierde mare lucru.. Noi urăm Doamnei Vasiloschi,rămasă printre ultimii stegari ai generaţiei părinţilor, acea generaţie care a participat la cei mai importanţi paşi ai destinului românesc,dela pregătirea şi închegarea României Mari,la prăbuşire,să aştepte cu aceeaşi vigoare restaurarea dreptăţii,pentru a se putea bucura,cu noi toţi,de reîntregirea Scumpei Bucovine şi liberarea întregei Românii,dela Nistru pân´la Tisa.La mulţi ani,Doamnă Vasiloschi!

&& La Valea Româneştilor,pe un colnic deasupra Câmpulungului de Muscel,s´a stins la vreo 80 de ani,în căsuţa-i izolată în mijlocul grădinii de flori,zarzavaturi şi pomi,profesorul Felix Klein.E unul din cele mai grăitoare cazuri ce dovedesc puterea de absorpţie a pământului şi sufletului românesc.Se născuse la Militari,lângă Bucureşti.Şi dacă primele buchi le-a învăţat acolo,pentru universitate a ţinut să meargă în "patrie",la Heidelberg.După care,ca profesor,a luat primul contact cu Câmpulungul,de unde n´a mai plecat.Era îndrăgostit cu toată pasiunea de tot ce-i românesc.Tovarăşa de viaţă,şi-a luat-o din Comăna de Sus, în Făgăraş.A fost printre cei mai entuziaşti aderenţi ai Gărzii de Fier.Cunoştea la perfecţie toţi munţii Făgăraşului,cu toate potecuţele şi locurile "ferite", flora şi fauna,cu toate ierburile de leac.Adora portul naţional.I-am publicat în "Vatra" câteva povestiri din viaţa satelor de munte,apreciate de cititori,sub pseudonimul Florian Micu.După "rebeliune",a fost închis şi condamnat la Craiova, şi a rămas alături de noi,deşi,ca neamţ,ar fi putut cere sprijin compatrioţilor săi,cari tocmai se găseau cu multe oşti în ţară.La invazia rusească,şi-a săpat un adăpost sub casă şi a stat ghemuit acolo până a trecut prima urgie.Când a crezut că poate ieşi,a mers noaptea pe potecuţele de munte,pe care le cunoştea ca nimeni altul,până în Valea Prahovei,de unde,cu acte false,a luat trenul de Bucureşti,unde şi-a pierdut urma.Acum vreo câţiva ani,a reuşit să ajungă la Freiburg.Ca neamţ,putea rămâne aici în condiţii optime,dar el nu putea trăi fără zarea Câmpulungului.Era plin de vigoare şi de încredere.Se închidea zile întregi în cameră,curios să citească producţia Exilului.Nu s´a arătat dezamăgit, căci,spunea el,rezistenţa decisivă e în ţară; că milenarele nenorociri ale "pământului" au înţeleptit pe români,cari aşteaptă doar să treacă furtuna,ca să iasă la soare mai aprigi ca înainte.Era de un optimism molipsitor pentru destinul românesc.Azi odihneşte în pământul atât de îndrăgit.Fie-i ţărâna uşoară!

&& Intâmplările din Polonia ne înfăţişează încă odată imensa deosebire dintre ierarhiile catolică şi ortodoxă,lipită prima de poporul credincios,lipită cealaltă de clanul opresor.Dela Cardinalul Vişinski la ultimul preot şi călugăr, tot clerul polonez a stat alături de turmă în zilele grele,încurajând-o în tot chipul.La Patriarhul României nu ştii dacă să te uiţi cu milă,cu silă,cu desgust sau cu scârbă.Ca deputat în "parlamentul"auto-ales,e complice la toate măsurile asupritoare; ca participant la diferite manifestări internaţionale,trebue să-şi însuşească la gogoşi despre libertăţile şi bunul trai din ţară; ca"responsabil" de cele bisericeşti,trebue să denunţe drept-credincioşi ca părintele Calciu,vinovaţi că iau Evanghelia în serios.Şi toate,în numele lui Isus! Dacă poporul român mai este credincios,e din sămânţa sa bună,indiferent,ba chiar contra prelaţilor lui Ceauşescu.Cari nu cred decât în burtă!

&& In imensa Rusie se iviseră câţiva preoţi ai lui Dumnezeu.Hăituiţi de auto-

rităţi,ei s'au învrednicit de cununa martiriului,târîţi prin toate "realizările" comuniste din Siberia.Unul din ei,Dudko,pe ale cărui predici mulţi le asemuiau cu ale Sf.Ioan Gură de Aur,a avut soarta cea mai tragică: desumanizarea! Cu ocazia ultimei arestări a fost atât de mult bătut,şi drogat în cele din urmă,încât a putut să se lepede apoi,la televiziunea sovietică,de tot ce predicase,lăudând "dreptul" regim al stalinismului! Nu ştim dacă şi-o mai putea vreodată reveni. Oricum,lumea îl preţueşte la fel ca înainte,ştiute fiind metodele drăceşti ale satanei de-a face din om,neom.N'avem şi noi uluitoarea pildă dela Piteşti?..

&& Cu"cinstea" sufletească ce-l caracterizează,dl Sima afirmă în buletinul său că "oricine aderă la Consiliu,implicit justifică ulterior valoarea,importanţa şi oportunitatea invaziei sovietice a României"; că "trebue să-şi însuşească şi să aprobe şi toate acele acţiuni desonorante care au precedat sau urmat lui 23 August: informaţiile transmise inamicului în timp ce soldaţii mureau pe front,întâlnirile secrete şi colaborarea cu agenţii Moscovei,predarea Mareşalului Antonescu Sovietelor,nimicirea armatei române şi germane în Moldova,valul de crime care s'a abătut asupra ţării după 23 August şi apoi cele două milioane de români exterminaţi din ordinul Kremlinului".E caşicum ai spune că,încheind cunoscutul pact cu ţărăniştii şi liberalii georgişti,Căpitanul şi-ar fi "însuşit" afacerea Skoda,Ferochimica şi alte panamale,ba chiar.. dizolvările Gărzii de Fier! Ci înţelegerea a fost pe un punct precis: apărarea libertăţii alegerilor,- încolo rămânând fiecare cu propria-i zestre.Aşa cum şi astăzi,înţelegerea cu celelalte partide e pe un punct precis: unirea eforturilor pentru eliberarea Ţării,- fără contaminări de conţinut.Nimeni n'a cerut legionarilor să înfieze pe 23 August,cum nici legionarii n'au cerut celorlalţi să renunţe la "gloria" acelei înfăptuiri.De altfel însuşi dl Sima atestă că partidele "nu pot pretinde altora să abandoneze poziţia lor anti-23 August".Şi nici n'au făcut-o.Atunci, cum de ajunge d-sa la aşa concluzii ciudate? De şi-ar putea înăbuşu necazul că a rămas pe dinafară,şi-ar evita şi riscul de-a deveni ridicol.

&& La Bucureşti s'au serbat,la 5 Iulie,cei "2050 de ani dela crearea primului stat dac centralizat şi independent".Dar dacă de Burebista s'a vorbit puţin, iar Mircea,Ştefan,Mihai,Bălcescu,Cuza şi ceilalţi"strămoşi"ai Ceauşescului au fost abia în treacăt pomeniţi,- lingăii oficiali,convinşi că-i mai rentabil să fii cu viii decât cu morţii,n'au făcut nicio economie de tămâie la adresa cuplului analfabet,începând cu înfiinţarea "partidului" şi terminând cu actuala bună stare,"materială şi spirituală"."In context -precizează raportul reserist-, a fost omagiată personalitatea preşedintelui Nicolae Ceauşescu.. şi a acad.dr.inginer Elena Ceauşescu".Despre nevasta lui.. Burebista,nicio vorbă! Se vede că n'a fost academiciană.Printre artişti au fost însă şi şugubăţi,cari,profitând de euforie,şi-au permis să recite versuri ce sunau ca funia în casa spânzuratului: "Iubirea libertăţii,e-al bărbăţiei semn.Acel ce'n piept n'o simte,de jug şi lanţ e demn"; sau,din proclamaţiile lui Tudor: Nicio pravilă nu opreşte pe om de-a întâmpina răul cu răul! Patria se cheamă norodul,iar nu tagma jefuitorilor...

&& Comentând spargerea unei Bănci din New York de către un "refugiat" român, o publicaţie comunistă din America e de părere că a făcut-o sub influenţa.."neo-naziştilor români".Noi n'am auzit de existenţa unor astfel de specimene.De altfel,dac'ar exista,nu vedem de ce n'ar acţiona direct,în loc să împartă prada cu alţii! Dacă poate fi vorba de o influenţă,tânărul refugiat,abia scăpat de 2 ani din ţară,n'ar putea avea alta decât a regimului care l-a crescut.In adevăr,acolo a putut vedea tot aparatul de partid trăind parazitar,fără niciun fel de muncă productivă.Dacă Ceauşescu n'a ajuns să spargă Bănci,e că n'a avut nevoe,când patronul dela Moscova l-a pus deadreptul în fruntea bucatelor,folosind tot produsul ţării,cu Bănci cu tot şi fără nicio osteneală,în profitul său şi al bandei pe care se sprijină.Altfel,pe vremea când emulul său Stalin strângea cureaua,n'a ezitat o clipă să facă ce-a făcut tânărul dela N.York,jefuind Băncile statului.

&& Castro a permis anul trecut cubanilor refugiaţi să-şi viziteze ţara.Motivul? Setea de dolari.Niciunul din cei 100.000 de turişti n'a rămas în Cuba,ci toţi s'au întors în America.Ce să le faci,dacă ţin ei să fie"exploataţi"..

Din ţară.- Un vânzător ambulant se prezintă unor ţărani,oferindu-le tablouri cu Ceauşescu.Ţăranii,ca să ocolească scârba,spun că nu-l pot cumpăra pentrucă e prea scump.Dar nici crucifixul din perete n'a putut fi mai ieftin,observă vânzătorul. -Da,replicară ţăranii; dacă ni-l prezinţi şi pe Ceauşescu în această.. situaţie,atunci îl cumpărăm...

Bucur Calangiu

DEMNITATE ROMÂNEASCĂ

Reproducem mai jos rândurile unui compatriot care,şocat de denigrarea poporului român,pe bază de minciuni şi calomnii,de către presa din Israel,unde trăeşte,s'a adresat uneia din aceste publicaţii,"Revista mea" din Tel Aviv,în speranţa restaurării bunului simţ.Iat-o:

"Sunt român creştin,cetăţean israelian din anul 1975,când am venit din România,împreună cu soţia evreică şi doi copii.Sunt inginer şi lucrez într'o uzină din Israel din anul 1976.Vă scriu pentrucă citind de câtva timp "Revista mea"al cărei redactor şef sunteţi,am constatat că în ea sunt publicate în mod sistematic articole,comentarii,note,informaţii,etc.,care creiază unui cititor neavizat o imagine deformată despre România şi poporul român(mă refer la rubricile "Povestiri reale din ţară","Ne scriu cititorii","Apropo de..",Consemnări,Marginale,La ordinea zilei,Din trecutul evreilor români).

Am reflectat dacă este cazul să vă scriu,dar persistenţa acestui mod de a-i prezenta pe români,precum şi articolul Dvs din Viaţa noastră din 22.2.80 m'au decis.Dvs veţi înţelege că eu,ca român,nu pot rămâne indiferent când constat tendinţa de a se creia o astfel de imagine necorectă despre neamul meu.Nu vreau să utilizez cuvinte de circulaţie în cazuri asemănătoare şi nici nu aş vrea să încep a crede că în Israel un evreu este cu atât mai patriot şi mai sionist cu cât înjură mai mult neamul şi ţara unde a trăit.Dar imaginea generală care se formează despre români,după citirea unui mare număr de astfel de articole care se referă la viaţa din trecut a evreilor în România,este negativă,pentrucă marea majoritate scot în evidenţă în special întâmplări neplăcute ale autorilor petrecute în perioada antebelică,sau excese,crime şi suferinţe îndurate în perioada celui de al doilea război mondial.Prin aceasta orice cititor poate căpăta convingerea că românii au fost în majoritate nişte huligani,hoţi,ucigaşi,sadici,etc. şi numai ca excepţie oameni de adevăr.

Trebue înţeleasă traumatizarea produsă asupra poporului evreu în timpul celui de al doilea război mondial şi respectate suferinţele lui.Sunt suferinţe pe care evreii nu trebue să le uite,iar comemorarea şi publicarea lor se înscriu în această necesitate.Dar concentrarea atenţiei în special asupra acestei perioade şi în special asupra aspectelor negative,cu omiterea sau diminuarea realei şi importantei poziţii pe care au avut-o evreii printre români,capătă caracterul unei campanii,al unei neinformări dorite,care contribuie la creierea unei false imagini despre România şi poporul român,asupra fiilor şi urmaşilor dvs.,asupra israelienilor în general.Pentrucă eu cred că poporul israelian,evreii din întreaga lume,fiii şi urmaşii dvs. în special,trebuie să ştie,deci trebuie să fie informaţi,că trăirea unui mare număr dintre înaintaşii lor în mijlocul poporului român,care a avut o importanţă istorică pentru ei,nu se rezumă numai la perioada amintită şi la acele aspecte negative.

Ei trebue să ştie că dealungul istoriei fără ţară a poporului lor,acest mare număr dintre înaintaşii lor şi-au găsit refugiu în mijlocul românilor,care i-au primit şi le-au dat adăpost pe pământul lor,că aceştia au venit de undeva,din alte ţări,de bunăvoie sau fugiţi dintre alte popoare,unde nu s'au simţit bine, unde ceva i-a ameninţat,şi s'au aşezat printre români,pentrucă aici au găsit mai multă omenie şi s'au simţit mai bine.Ei trebuie să ştie că deşi au existat uneori reacţiuni -unele poate violente- contra lor,ei au rămas şi au prosperat în mijlocul românilor,care le-au dat posibilitatea să-şi menţină caracterul şi specificul pe care şi l-au dorit,le-au dat posibilitatea să se afirme în toate domeniile pentru care au avut aptitudine,în unele dintre acestea ajungând la o pondere şi o influenţă deosebită,prin aceasta dându-şi aportul la desvoltarea României moderne.Pentrucă dacă românii ar fi vrut altfel,nici o forţă din lume nu i-ar fi putut opri să facă astfel,încât aceştia să-şi caute alte limanuri,pe alte meleaguri.Ei trebue să ştie că românii,în unul dintre cele mai grele momente ale istoriei lor,într'o perioadă de amărăciune şi umilinţă naţională,părăsiţi şi rămaşi singuri,cu graniţe sfâşiate,cu sute de mii dintre ei refugiaţi,cu milioane dintre ei suferind sub ocupaţie străină,când sufereauîndurând lipsuri şi mizerie,când sute de mii mureau pe front sau sub bombardamente,când moartea secera pretutindeni,- când poporul evreu s'a aflat în grea cumpănă în întreaga Europă,în inima românilor s'a găsit acea omenie,care a salvat dela moarte pe cea mai mare parte dintre înaintaşii lor; că,chiar şi în această perioadă crâncenă şi pentru români,evrei din Polonia şi Ungaria,fugind din faţa morţii,îşi găsau adăpost şi salvare pe pământul României.Ei trebue deasemenea să ştie că dealun-

gul generaţiilor,acestor înaintaşi ai lor le-au fost înscrise,prin convieţuire, educaţie şi exemplu,unele caractere specifice ale românilor,cu care ei aici în Israel s'au simţit şi se simt şi acum mândri faţă de celelalte eidoturi pe care le-au pus şi le pun încă la baza ţării lor pe care şi-o clădesc -unde vor dăinui- şi pe care şi urmaşii lor le vor mai purta încă o vreme înscrise în ei.

Dacă fiii şi urmaşii dvs vor şti aceste lucruri,adică dacă bineînţeles cineva le va spune aceste lucruri,imaginea generală a lor va fi aceea a unui sentiment de stimă şi respect faţă de poporul român,pentru că a asigurat continuitatea în cinste şi demnitate a unei părţi importante a poporului israelian de azi,sentiment care va trebui neapărat să stea la baza legăturii dintre popoarele noastre, acum şi mai ales în viitor.Convingerea mea este că acesta este esenţialul şi acesta ar trebui să fie unul din obiectivele revistei dvs.

Eu cred că faceţi o eroare fundamentală,în primul rând faţă de poporul evreu, dacă iniţiaţi sau participaţi la o campanie organizată care să creieze resentimente ale fiilor şi urmaşilor dvs faţă de popoarele în mijlocul cărora aţi trăit timp de generaţii.Eu cred că este o datorie,aş spune naţională a poporului evreu, de a nu-şi îndepărta,de a nu-şi incita copiii şi urmaşii contra acestor popoare, în care au trăit,trăiesc şi vor mai trăi,ale căror urme le poartă şi le vor mai purta pe chipuri,în vorbire,obiceiuri,fizionomie şi mentalităţi,pentrucă prin aceasta există riscul de a se semăna un nou vânt.Eu cred că este un drept al românilor,oriunde s'ar afla ei,să ştie dacă primirea,adăpostirea şi trăirea timp de generaţii,a unor mase de evrei în mijlocul lor,în condiţii care le-au permis acestora realizări cu care se pot mândri în faţa întregii lumi,acestea îşi găsesc exprimarea corectă printre aceştia sau urmaşii acestora,în ţara pe care şi-au regăsit-o.Pentrucă sunt convins că atunci când se va găsi cineva dintre dvs sau dintre urmaşii dvs,care va avea înălţimea morală,maturitatea,forţa,înţelepciunea,clarviziunea şi puterea de discernământ,necesare pentru a descifra evenimentele şi scrie istoria evreilor pe pământul României,dar corelată cu istoria Românilor,stăpânii acelui pământ,având la dispoziţie toate datele istorice, statistice,sociale,politice,economice,etc şi neomiţând nimic,atunci se va putea înţelege însemnătatea istorică a actului de îngăduinţă umană a românilor.

In faţa dimensiunii acestui adevăr,apar ca impietăţi - care nu numai că lezează pe românii de pretutindeni,dar afectează şi imaginea dvs în conştiinţa lor- exprimările de genul: "România ţară grozav de înapoiată"(Revista mea,nr.865,16. XI.1979),"Ne întoarcem(dela Iaşi)cu acelaşi desgust"(Revista mea,nr.879,22.2.80) "Un om într'un ocean de triere.."(Revista mea,nr.866,23.XI.79),"România a fost pentru noi o gazdă trecătoare.Nimic mai mult"(Revista mea,nr.856,14.9.79),"Copiii noştri,urmaşii noştri trebue abia să-i răzbune"(Viaţa noastră din 22.2.80),etc., etc.,sau evidenţierea românului în special în rolul de ucigaş,sadic,huligan,neuman,nemilos,etc.etc.

Deşi s'ar putea destul de uşor da replici la fiecare din acestea,cu argumente luate chiar din "Revista mea",sau din experienţa mea de viaţă trăită aici,mă opresc aici.Căci chiar dacă într'un om,din întreaga lui viaţă trăită printre români,singurul lucru care i-a rămas este numai acea durere,suferinţă sau umilinţă pe care o descrie,dar care cere respect,cu totul altceva este emiterea de către un gazetar,sau autor,a unor exprimări generalizatoare,care ar vrea să atingă o ţară sau un popor.-

Inginer Ion Mărzea

&& Cu ocazia venirii lui Ceauşescu la Paris,Doamna Ioana Ileana Brătianu,preşedinta Consiliului Naţional Român,a înaintat o scrisoare preşedintelui Republicii Franceze,altor înalţi demnitari şi presei,reamintindu-le că "regimul actual din România a fost instaurat acum mai bine de 35 de ani prin fraudă şi forţă; că acest regim se menţine de atunci numai graţie vecinătăţii imediate a tancurilor sovietice; şi că el reprimă orice manifestare de libertate".Scrisoarea e însoţită de un dosar cuprinzând un lung memoriu,o pledoarie a dlui Sergiu Grossu în favoarea părintelui Calciu şi câteva comunicate ale Comitetului Francez pentru apărarea drepturilor omului în România.

- Cu acelaş prilej a fost prezentat preşedintelui Giscard d'Estaing un vibrant apel de către dl Cicerone Ioaniţoiu,pentru liberarea păr.Calciu,apel semnat,între alţii,de Horaţiu Comăniciu,dr.Claudian,Al.Bratu,Adrian Chintescu,etc.

&& Mort în maşina care-l ducea la doctor,Pamfil Şeicaru a fost îngropat Vineri 24 Octombrie în cimitirul din Dachau,prohodit de păr.protopop D.Em.Popa.Au vorbit monseniorul Octavian Bârlea,dr.I.V.Emilian,C.Dumitrescu şi o doamnă.-

DORURI ŞI NECAZURI

V.-St.Unite: Alăturat primiţi un cek de 25 dolari pentru VATRA,care ar fi bine să-i poată aduna în juru-i pe toţi cei despărţiţi,plecaţi dela Inalta Şcoală a Căpitanului.Ce durere! Când zicem în"Tatăl nostru": "Şi ne iartă nouă greşalele noastre,precum şi noi iertăm greşiţilor noştri",înseamnă că ne blestemăm singuri.E jale că pe Vlădica Valerian nu-l apără nimeni cum ar trebui.E singur,căzut în cursa ocultei.Toate condeiele ascuţite şi temute,ale întregei suflări româneşti şi creştine,uniţi,să-l apărăm,să nu-l lăsăm!

M.-St.Unite: Vă mulţumesc cu recunoştinţă pentru plăcerea ce-mi face conţinutul preţioasei Dvoastre revistă,contribuind la alinarea amarului exilului meu de 30 de ani.Mă trag din familia Leucuţia,preoţi din tată'n fiu,memorandişti din Pilul Mare(Arad),răspândiţi prin satele judeţului.Noi suntem din ramura lui Maximilian Leucuţia,preot în Şimandul de Jos,cu 4 din copii preoţi,între ei Preotul Ştefan,al cărui băiat Cornel Leucuţia,tot preot,a fost ucis în 1918 de către bandele secueşti,împreună cu preotul Popescu din Şimandul de Jos; au fost duşi pe jos noaptea,bătuţi şi răniţi cu suliţele până la Chişineu-Criş,unde le-au legat pietre de gât după ce i-au omorît şi i-au aruncat în Criş,unde au fost găsiţi după 3 săptămâni.Tatăl meu,fratele preotului Ştefan,a fost preot în Călacea.Am crescut în iubirea de neam şi ţară.Soţul meu,Sabin Manuilă,a fost tot băiat de preot.Am participat la Actul Unirii amândoi şi am rămas în cadrele luptei naţionale toţi.Acesta e motivul pentru care apreciez aşa de mult revista Dvoastră.Ea face parte din luptele noastre naţionale.. Când mă cuprinde dorul de ţară,ea mă readuce la atmosfera în care am trăit şi îmi alină durerea singurătăţii.Ea îmi înviorează cei 85 de ani care mă apasă,şi îmi ţine de tovărăşie.Vă mulţumesc!

S.-Germania: Prin publicarea calendarului pentru trecut şi trecerea în revistă minuţioasă a evenimentelor româneşti contemporane,ne-ai "răsgăţat"pe toţi acei care ne străduim în vreun fel să contribuim la afirmarea spiritului românesc în lumea liberă.

I.-St.Unite: Timpul s'a scurs repede şi anii parc'ar fi zburat: 22 de când pe dealurile triestine,uitându-ne jos la lagărul din vale,puneam ţara la cale! Vatra,din ce în ce mai bună.Articolele: Ce fel de democraţie şi,în special,"De Monarchia",excelente.M'ar interesa ceva cărţi despre Macedo-Români.

M.-Italia: Mulţumesc călduros pentru prestigioasa"Vatra",cetită din fir în păr.In afară de stilul şi informaţia Dtale sau a fratelui Horaţiu Comăniciu,cu care mă obişnuisem şi le preţuiam de mult,ţin să exprim admiraţia pentru excepţionala contribuţie a Domnului Enescu.E un eminent gazetar,de splendidă ţinută, decenţă,eleganţă şi cultură,care adaogă noi titluri la vechea glorie a"Vetrei". Bravo! Splendida Italie,trăeşte amare zvârcoliri.Ultimul monstruos asasinat e cel dela Bologna: 80 de morţi.E atribuit extremiştilor de dreapta.Ar fi oribil să fie adevărat! Eram obişnuiţi cu bestialitatea doar în lumea comunistă.Te felicit pentru alegerea în Consiliul Naţional Român,alături de Prof.Găzdaru,ilustr savant,Horaţiu Comăniciu,păr.Boldeanu şi alţi prieteni.Domnul să vă ajute!

M.-Franţa: Nota ce ţi-am trimis-o pentru numărul trecut a avut darul să provoace din partea dlui Brădescu o adevărată auto-critică.Comentariul"despre lichelism"cu care ocupă 4 pagini de"Opinii",parc'a fost scris în faţa oglinzii.

P.-St.Unite: Te felicit pentru succesul electoral obţinut,datorită poziţiei tale constante de atâta vreme în Exil.Prin aplauzele sale,Congresul dela Vatră a luat cunoştinţă de înfiinţarea Eparhiei Ortodoxe a Românilor liberi din Europa Centrală şi a recunoscut-o,înţelegând să poarte legături cu ea.Episcopul nostru afirmă că nimeni din Europa,până la Eparhia voastră,n'a făcut propuneri concrete de colaborare şi într'ajutorare,iar Congresul a găsit mesajul vostru ca binevenit şi deschizător de drumuri noi în relaţiile bisericeşti româneşti din afara graniţelor Ţării.Am aflat cu uimire despre "desavuarea"voastră.Nu e voe să-ţi exprimi o părere? Iar începem ca pe malurile Dâmboviţei? Abandonăm ideea de libertate şi ne întoarcem la epoca de aur carlistă a căluşului în gură?.. Să pregătim intens calea făuririi Sinodului românesc în Exil.

N.-Canada: Un medic de aici,cu nume tipic românesc(se termină cu "escu"),e întrebat de secretara unde lucrează,ce este.Auzind că român,ea face o figură uimită: "Dar cum poţi să ai aşa un nume neromânesc?".Căci -lămureşte ea-,românii pe care-i mai cunoaşte se cheamă.. Grünberg,Steinberg,Nathansohn...

M.-Canada: Mă bucură ce-aţi făcut la Madrid,se simte un suflu nou în toate. Foarte oportun adaosul explicativ de "social-creştin"la numele partidului nostru. Doamne-ajută şi Consiliului Naţional Român,întru realizări măreţe.Trimit 50 dol.

S.-Spania: Căpitanul era foarte pretenţios în materie de publicaţii legionare,cărora le cerea mai ales două lucruri: integritatea celor din ham şi garanţia duratei.Prin 1936,au stăruit câiva camarazi dela Constanţa ca să-l anunţ pe Căpitan că vor să scoată o gazetă.Cine s'o scoată,mă? m'a întrebat.Am tăcut.Şi mai departe,tot el: Cine,mă? O gazetă trebue să trăiască! Dl Profesor Găzdaru are o notă a lui Rădulescu-Motru,care se ocupă de educaţia ce se făcea lui Carol ca prinţ moştenitor(cam prin 1925).Cu concluzia că,dacă i se face o educaţie ca unui prinţ oriental,atunci vai de ţara pe care ar fi să o conducă! Iată şi jurământul de fidelitate al Parlamentului aragonez faţă de rege: Nosotros,que somos buenos como tu,te juramos a ti,que no eres mejor que nosotros,aceptarte como soberano y señor.Pero solo si observas todas nuestras libertades y leyes.Porque si no,no...

A.-St.Unite: Se ştie că aparatul gigantic al mijloacelor moderne de comunicare(mass media: presă,radio,TV) are un rol esenţial în formarea opiniei publice.Informaţia de-acì,difuzată permanent,formează opinia politică,socială,religioasă a cetăţeanului.E deci important să ştim cine sunt dirijorii mijloacelor de informaţie şi natura informaţiilor servite zilnic.Una din aceste oficine,cum am amintit în numărul trecut,e USICA,acronim pentru United States International Communication Agency cu sediul la Washington,D.C.20547,tel.(202) 724-9017.Agenţia dirijează posturile de radio,azi unificate,Vocea Americii şi Radio Free Europe,şi zece reviste tipărite în condiţii excelente,care transmit în aproape toate limbile pământului comentarii bine aranjate psihologic despre viaţa politică,socială şi religioasă din America şi din alte ţări.Cea mai importantă din revistele ei se cheamă Dialogue.Tipărită în 18 limbi,ea e interzisă în USA(adică se publică numai pentru străinătate,ca Tribuna României).Editor-şef e Albert Roland,de religie mozaică.La Radio Free Europe,director pentru limba română e Noel Bernard(Bercovici); redactorii postului dela München sunt în bună parte evrei; redactorii americani pentru limba română sunt dnii Liviu Floda şi,accidental, Ioan Manea,ambii de aceeaşi origină,dar cu nume schimbate.In USA,Radio Free Europe îşi publică ştirile în Micro Magazin,director dl Marius Ligi,de religie mozaică,i ar la Paris în B.I.R.E. O nouă publicaţie,Speranţa,a apărut la New York sub direcţia unuia "Florian Stănescu",tot mozaic.Agenţia e dotată cu fonduri imense şi personal calificat,şi are acces la cele mai înalte cercuri ştiinţifice,culturale,literare,artistice şi publicitare din USA şi din afară.De notat: Aşa cum USICA acţionează pe linie culturală,alte organizaţii acţionează pe linie politică.Cel mai recent exemplu e tracasarea Episcopului Trifa...

In Raportul special nr.62 către Comisia pentru Cooperare şi Securitate în Europa,Carter,bazându-se pe informaţiile Casei Albe,caşi pe declaraţiile rabinului Moise Rosen(care nu poate minţi,căci are la îndemână puternica armă a şantajului cu clauza naţiunii favorizate),afirmă că nu există nicio restricţie la emigrarea evreilor din România şi că nu-şi pierd nici slujbele până în clipa plecării; că dimpotrivă,ceilalţi locuitori ai României,cari doresc să emigreze,sunt declaraţi renegaţi şi trădători şi îşi pierd slujbele.In articolul din Jewish Press însă,"Rumania Restricts Jewish Emigration",Cyrus G.Abbe pretinde tocmai contrariul.Se apropie conferinţa dela Madrid şi e bine să se ştie că evreii suferă.Se mai apropie şi alegerile din USA.. Ei se plâng că şi aici sunt persecutaţi,deşì au puterea politică şi domină în toate domeniile.In fond,de ce ţin ei atâta să plece din România? Nu ei au adus comunismul acolo? Nu ei au fost în proporţie covârşitoare consilierii lui Roosevelt şi Churchill când aceştia la Yalta şi Potsdam(unul doborît de paralizie,celălalt de whiskey),au semnat înrobirea Estului Europei? Nu ei,dela Ana Pauker la Kissinger şi Sonnenfeldt au cerut aderarea(fie "voluntară",fie "organică"),a acestor ţări la URSS? Nu ei sunt creatorii Uniunii Sovietice,unde ateismul e doctrină de stat,visul de veacuri al luptei contra creştinismului? Logic ar fi să rămână acolo,să se bucure de roade...

R.-Franţa: Prin 1919,când armata română înainta spre Budapesta ca să răstorne pe Bela Kuhn(aşa un anti-fascist!),un soldat din Regat şterpeleşte gamela unuia ardelean.Acesta însă şi-o recunoaşte şi o cere: "Mă,tu mi-ai furat şaica,dămni-o înapoi"! Dar regăţeanul se liberează cu o înjurătură picantă,afirmând tăios: E gamela mea! "Noa domnule dragă -se plângea ardeleanul mai apoi-,văzut-ai ce hoţ şi tâlhari e răgăţanu ăsta? Numa cât mi-o furat şaica şă i-o şă şchimbat numele ca să nu o cunosc,că acum îi zăce gamilă"!- Mi-a venit în minte întâmplarea,auzind la televiziune cum o evreică explica,ca "folklor izraelit","zarba" şi "Ora", adică Sârba şi Hora,româneşti de când există neamul românesc!

SEMNALĂRI

Alexandru Gregorian,"Pete de lumină",poeme compuse între 1959-79 în Spania, Franţa şi Statele Unite(una chiar în România,1942),câteva în engleză şi franceză,tipărite la Salamanca,1980,de Asociatión Cultural Hispano-Rumana,cu o mică prezentare de prof.Aurel Răuţă."Agoniile poeziei din exil,oricât de mistuitoare -scrie autorul-,sunt mai puţin dureroase decât acelea ale poeziei din ţara cotropită şi desfigurată de cenzorul agramat şi de normativul partinic al comunismului slavo-mongolic.Poezia din România de azi e permanent strunită,pritocită,confiscată,ciuntită şi surghiunită în Gulagurile roşii odată cu întreaga cultură naţională şi cu limba de fiecare zi.Peste creştetul României uitată acolo,pe crucea ultimei răstigniri dela Yalta,vâjie încontinuu lozinca veninoasă a satrapului sovietic.Poezia de aici,din surghiunul libertăţii,barem atâta are bun: nu e supusă miliţiei şi clişeului realist-socialist din dosul oblonului de fier.Şi nu e puţin lucru".-

- Eugenia Uşeriu,"Folktales from Romania",Washington,1980: traducerea în engleză,în memoria tatălui,învăţătorul Simion Vişoianu,a unor poveşti de Petre Ispirescu,cu minunate ilustraţii,- spre bucuria româncaşilor americani cari nu cunosc limba părinţilor,şi mai buna cunoaştere a gingăşiilor ivite pe plaiurile noastre,redate într'o limbă de mare circulaţie.-

- "Perspective",Buletinul Misiunii Române Unite din Germania(8000 München, Kreittmayrstr.28/II),conţine,în nr 8,un lung şi temeinic articol al Mons.Octavian Bârlea,"Spre unirea Bisericilor",temă tratată "la nivel mondial","la nivel românesc",cu confutarea unor nesăbuite afirmaţii ale mitropolitului ceauşist de Iaşi,"la nivel sovietic" şi "la nivel occidental",- articol ce-ar trebui reprodus în întregime."Nivelul românesc" se ocupă şi de Basarabia şi de Românii din Balcani.Semnalăm deasemeni interesantul "Dialog în libertate" de pr.Alexandru Mircea şi judicioasa punere la punct în ce priveşte "Creştinismul şi limba română" a dlui I.P.(opinceanu?).Revista reproduce şi comunicatul Eparhiei Ortodoxe Române pentru Europa Centrală,dat la Congresul dela Frankfurt,de solidarizare cu Biserica Unită,semnat de preşedintele Consiliului Eparhial,preot D.Popa.-

- "Buletinul Parohiei"române ortodoxe "Sf.Cruce" din Washington,condusă de pr. Anchidim Uşeriu.Iese trimestrial,cu îndrumări liturgice şi ştiri din parohie.-

- Drum(215 Valley Drive,Pittsburg/Pa.15215 USA),revistă trimestrială de cultură românească,XIV,4,Dec.1978.Horia Stamatu: "1878-1978: Independenţă,Cultură, Libertate"; Mihai Branişte,"George Bezviconi(1910-1966"; Dan Botta,"Pârvan şi contemplaţia istorică"; Aron Grămadă,"Insemnări şi cărţi.Versuri: Dorina Ienciu, Ovidiu Vuia,Zaharia Pană,Al.Petru Silistreanu.-

- "Carpaţii"din Madrid a scos în ultimul timp: "Vacanţele destinului"de Tiberiu Vuia,volum de amintiri,scos sub îngrijirea fiului Ovidiu(1980); "La garde de fer et le terrorisme",de Faust Brădescu(1979); şi "La grande Thrace"(vol.I), de Alex.Boldur,cu hărţi şi anexe fotografice: obiecte din neolitic,scoase la iveală de săpăturile arheologice(1980).

- Cartea Memorandului,editată de "Acarda",Londra,1979,se ocupă amănunţit,pe vreo 600 de pagini,de adunarea dela Royal Holloway College,31 Martie-4 Aprilie 1977,cu participare din mai multe ţări.Păcat că astfel de contacte rămân fără continuitate.Ba vedem că unii,şi nu din cei din urmă,chiar s'au retras.Or,numai roadele legitimează sacrificiile făcute.Cartea rămâne,oricum,un grăitor document al dramaticului sbucium al Exilului românesc.Poate fi obţinută,cu 8 sterline,sau suma echivalentă,la British-Romanian Association,54-62 Regent Street,London W.1.

- Preot Profesor Gh.Calciu,"Şapte cuvinte către tineri",luminoasele predici rostite la Radu Vodă(Bucureşti),în Postul Mare 1978,care au dus pe autor la Aiud. "Aţi fost învăţaţi despre ura de clasă,despre lupta politică şi mereu despre ură şi ură.Cuvântul iubire vi se părea străin,dar acum Biserica lui Hristos vă arată o mai bună cale,calea iubirii",spunea el printre altele.Volumaşul a fost tipărit în 1979 de editura Jon Dumitru la München,Siegfriedstr.3.-

- Federico D.Wilhelmsen,"La evolucion de los cuerpos intermedios",cu prefaţă de Angel M.Moreno.Autorul trece în revistă evoluţia orânduirilor,dela Romani la zi,concluzând că "autoritatea nu rezidă în Stat,nici în popor,ci în Dumnezeu, prin fiul său Cristos,unicul Suveran al ordinei sociale".S'a tipărit în Florida, 1980,la "Frăţia Sf.Arhanghel Mihail",editură "la a cărei fundare,acum un an şi ceva,Legiunea Căpitanului a contribuit şi ea cu 'bobul de nisip',grano de arena, cum ne asigură camaradul Cola Chirani.-

- "Cuvântul Românesc",mereu în prima linie.Ar trebui citaţi cam toţi ostenitorii.Ne limităm să remarcăm,în numărul pe Septembrie,afară de directori,Bălaşu şi Bârsan,pe Eugen Popescu cu "Judecata istoriei",pe noul colaborator M.F.Enescu cu "Glose contemporane",pe Nicolae Petra("Fără politicieni"),"Cărturarii" lui Romeo Bran,"Amintirile despre Petre Ţuţea"de Const.Aronescu-Bărăgan şi "Cadrilater" de Zahu Pană.-
- V.Mossu,Origina şi existenţa omului; Războiul biblic şi dispariţia comunismului în sec.XX. Elveţia 1979.-
- Genu Boris Copăceanu,Descifrarea inscripţiei dela Sarmisegetusa,broşură de ştiinţă "glumeaţă",cu schiţe,fotografii şi hărţi,dedicată "Cristinei.. şi ţăranilor mei de aur dela Copăceni..",apărută la "Zimbrul Enterprise",345 W 86-th Street,N.York City 10024 - St.Unite.-

Radu Cornăţeanu

PRINOS de Nichifor Crainic

Intâiul gând Ţi se cuvine Ţie,
Putere creatoare,
Tu care faci din patimi poezie,
Cum zămisleşti din mlaştini stătătoare
O candelă de nufăr argintie,
Din care-şi urcă flăcările line
Feştilele de galbene stamine.

Intâiul dor Ţi se cuvine Ţie,
Intâiul dor de-a mă desface'n soare
Sub auria razelor ninsoare,
Ca floarea unui crin
Când mugurul se sparge
de frumuseţe plin.

Intâiul cânt Ţi se cuvine Ţie
Intâiul cânt cu care,şoptit pe jumătate
Ca un suspin de boare
ce'n ramuri se destramă,
M'a luluit în poala-i de ierburi aromate
Natura mamă.

Intâiul imn Ţi se cuvine Ţie,
Puterea creatoare!
E'n ea credinţa din copilărie
Şi-o inimă tremurătoare.
Când roadele grădinilor se coc
In Iunie la'ntâiul verii foc,
Uşor înrumenite şi brumate
Pe jumătate,
O văd pe mama,paznică fierbinte
A unei datini sfinte:
Cucernică adună'ntâiul rod
De poame coapte
Şi murmurând
Icoanelor misterioase şoapte,
Tămâie îndelung şi luminos
Al ramurilor pârguit prinos,
Şi iese ca şi mine'n dimineţi
Duminicale,
O,Doamne! în cinstea rodniciei Tale
Să'mpartă'ntâmplătorilor drumeţi.

&& Pastorul Wurmbrand arată,în Action Evangélique pour l'Eglise du Silence, cum câţiva români de inimă: Turturică,Alexandr,Pencea şi alţii,au reuşit să tipărească ani de zile,în cea mai mare imprimerie reseristă,o sută de cărţi creştine în câte peste 2000 de exemplare! "Paguba suferită de Stat,în hârtie şi cERneală -a afirmat procurorul,la proces-,se ridică la vreo sută de mii de dolari". De ce-or fi trebuit să facă această treabă pe furiş,Prea Fericite Patriarh,dacă, cum spuneţi peste tot,libertatea Bisericii în RSR este reală?...
- Un general sovietic -citim în aceeaşi publicaţie-,spuse odată unui preot: "Eu aparţin avangărzii lui Satan.Puteţi Dv afirmă că aparţineţi avangărzii lui Cristos?".Preotul s'a roşit la chip: era din tagma ierarhiei "oficiale"...
&& Din "Catacombes"(Sept.80),pe a cărei primă pagină vedem o biserică devastată din Basarabia,aflăm că în această nefericită provincie au fost hirotoniţi,în 1974,numai 19 preoţi(din totalul de 297 pe întreaga Rusie)!
&& Constată "Ţara şi Exilul" că "Expediţia de salvare a funcţionarilor americani,ţinuţi ostatici în Teheran,s'a terminat în chip tragic pentru membrii acestei expediţii,opt morţi şi numeroşi răniţi": Parc'a condus-o Sima!

Notă.- La "Vatra" nu există abonamente,ci contribuţii: dă fiecare când şi cât poate.Pentru orientarea celor ce întreabă,iată câteva exemple de contribuţii mai recente: din America,între 10-120 dolari; Franţa,între 50-400 franci; Germania,între 10-200 mărci; Spania,între 1.000-6.000 pesetas; etc.
- Contribuţiile pot fi trimise,pe numele P.Vălimăreanu: la Öffentliche Sparkasse,Konto 1264443 -7800 Freiburg,Germania; la C.C.Postale 43327006 - Roma, Italia; la Crédit Lyonnais,31-33 Bd.Barbès,Paris 75018,Konto 731101 Z (aici, numai prin virament dela Banca trimiţătorului).Contribuţiile se pot trimite şi direct la adresa"Vetrei",pe numele redactorului,prin mandat poştal,sau cec.-

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Erbprinzenstr.17 A - Germania